

หนังสือชุดคู่มือครูชั้นประถมศึกษา

เล่ม ๒

วิธีทำและวิธีใช้อุปกรณ์การสอน

ประกอบ

การอ่านเขียนภาษาไทยเบื้องต้น

ของ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสือคู่มือครู วิธีทำและวิธีใช้ประกอบการสอน
ประกอบการอ่านเขียนภาษาไทยเบื้องต้นเล่มน เป็นคู่มือครู
เล่มที่สองต่อจากวิธีสอนอ่านเขียนภาษาไทย ใช้ควบคู่กับ
การสอนหนังสือ แบบเรียนประถมศึกษา ชุดอ่านภาษาไทย
และชุดอ่านธรรมชาติ ของกระทรวงศึกษาธิการ กรม
วิชาการได้มอบหมายให้นายชุมพล สุขวิบูลย์ เขียนขึ้น
ผู้เขียนได้เขียนตามแนวคิดของ นายกั กัรติ วิทโยธสาร
อธิบดีกรมวิชาการ และ นายสิงห์โต ปุกหุด หัวหน้ากอง
อุปกรณ์การศึกษา นายสมชาย พรหมมา เป็นผู้เขียนภาพ
ประกอบ ส่วนวิธีใช้ภาพผนังและกระเป๋าดังนั้น นายกั
กัรติ วิทโยธสาร เป็นผู้เขียนเอง

กรมวิชาการ จึงได้จัดพิมพ์แจกจ่าย แก่โรงเรียนที่
ทำการสอนอ่านเขียน โดยใช้หนังสือแบบเรียน ชุดดังกล่าว
แล้ว เพื่อเป็นคู่มือครูประกอบแนวความคิดในการจัดทำ
อุปกรณ์ ให้ประกอบการสอนของครูให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
ต่อไป.

กรมวิชาการ

๐๐๑๕๗ ๒.๒

วิธีทำและวิธีใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ

การสอนภาษาไทย

แบบเป็นคำและประโยค

อุปกรณ์การสอนที่จะแนะนำให้ทราบต่อไปนี้เรียกว่าอุปกรณ์
การสอนประกอบการสอนภาษาไทย มีด้วยกันรวม ๑๑ ชุด
แต่ก่อนอื่นขอชี้แจงว่า อุปกรณ์การสอนทั้งหมดนี้มีจุดหมาย
ให้ครูผู้สอนใช้เป็นแบบอย่างตายตัว ให้ถือเป็นเพียงแนวทางเท่านั้น
อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนภาษาไทย ๑๑ ชุดนี้ คือ

๑. ภาพผนัง
๒. กระดาษผนัง
๓. ตันไม้เข้าเล่ม
๔. สามเหลี่ยมขึงชัย
๕. กล่องคำทวนการอ่าน
๖. กล่องหมุดคำ
๗. ซองเลขอนคำ
๘. แผ่นคำยักภาพ
๙. ประโยคเทียบภาพ

๑๐. ภาพทัศนคติ

๑๑. อุปกรณ์ทัศนคติหมวดหมู่ของ ประโยค ต่าง ๆ ให้ตรงกับหัวเรื่อง

ในการสอนอ่านแบบนิมิตลกอัยว่า สอนเป็นคำ ๆ ก่อน
ยังไม่แยกสระพยัญชนะ คำขอหรือวลี หรือประโยคที่ทำเป็น
ภาพได้ ก็ทำภาพเช่น เช่น วัตถุ ไปโรงเรียน ปลาว่ายในน้ำ
ก็ทำภาพวัตถุ ภาพไปโรงเรียน ภาพปลาว่ายในน้ำให้เด็กได้เห็น
ภาพแล้วทำความเข้าใจในภาพ เช่น เห็นภาพวัตถุก็รู้ความหมาย
ในภาพนั้นได้ว่า ภาพนั้นเป็นภาพวัตถุ และตัวหนังสือหรือวลีกลายเป็น
ภาพนั้นก็ให้รู้ว่าเป็นคำอ่านว่า วัตถุ ดังนั้นเป็นต้น ภาพต่าง ๆ
เหล่านี้เรียกว่า “ภาพผนัง”

นอกจากคำต่าง ๆ ที่เป็นคำขอ หรือวลี หรือประโยค
ที่นำมาทำภาพผนังเหล่านี้ได้แล้ว ยังมีคำอีกพวกหนึ่งเป็นคำ
ที่ทำภาพไม่ได้ เช่น คำว่า อะไร ช่อ ฯลฯ ฉะนั้นในเวลา
สอนเราจึงต้องใช้บัตรคำ คือทำบัตรข้อบนบรรทัดคำต่าง ๆ เหล่านี้
ลงไป ใช้ร่วมกับอุปกรณ์การสอนอีกชุดหนึ่ง เรียกว่า
“กระเป๋าดิน” ภาพผนัง และกระเป๋าดิน เป็นอุปกรณ์
การสอนชุดที่สำคัญที่สุด สำหรับการสอนอ่านและสอนเขียน
ซึ่งรายละเอียดกระโดดใจแรงต่อไป

ควรแล้วว่าการสอนเป็นคำ ๆ นี้มุ่งให้เด็กได้เห็นเป็นคำวล
ประโยคที่เกี่ยว เด็กไม่คง ถึงเวลาจึงว่า ตัวอักษรอะไร
ประกอบกับสระใด วรรณยุกต์ใด ฉะนั้นอุปการณทศกัญท์
อีกอย่างหนึ่ง สำหรับการสอน ก็คือ บัตรคำ ซึ่งนำไป
ใช้ร่วมกับอุปการณทศกัญท์ ใดก็หลายชุด เช่น กระดาษ
ภาพหนึ่ง ตอนไก่เข้าเล้า ฯลฯ จึงขอแนะนำวิธีทำบัตรคำ
บัตรประโยค และภาพดังต่อไปนี้

บัตรคำ ๒ อย่าง คือ

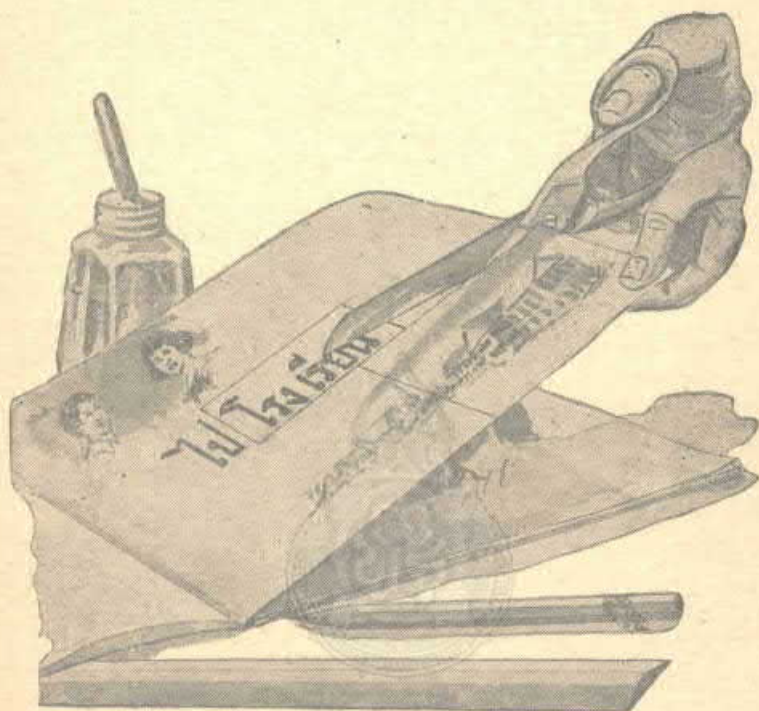
๑. บัตรคำและบัตรประโยคชนิดเล็ก
๒. บัตรคำชนิดใหญ่

วิธีทำบัตรคำชนิดเล็ก

บัตรคำ ชนิดเล็ก ควร ตัดมา จาก หนังสือ ที่มี ภาพ และ คำ
ชุดกันที่ชัด จากที่เคยทำมาแล้วของใช้หนังสือ ๔ เล่ม
เป็นอย่างน้อยจึงจะได้อุปการณครบ ถ้าจะคัดเอาคำและภาพต่าง ๆ
เช่นจากในหนังสือ “ไปโรงเรียน” ก็นำเอาหนังสือไปโรงเรียน
มาทั้ง ๔ เล่ม ควรจะสงสัยว่าทำไมจึงต้องคัดจากหนังสือ
จะเขียนไม่ได้หรือ? ขอชี้แจงว่า ถ้าหากเขียนเป็นคำ ๆ อาจ
ซ้ำมาก ทั้งตัวอักษรจะไม่ได้นานเท่าเคยกันเป็นระเบียบเรียบร้อย

แต่ถ้าคัดจากหนังสือจะได้ตัวอักษรที่สวดยงาม เป็นระเบียบ
 เรียบร้อย ทั้งไม่เปลืองเวลา และจะได้ทั้งบัตรประโยคและ
 รูปภาพด้วย เป็นอันว่าถึงแม้จะตกก็ไฉนลืมนำคำ ได้ประโยชน์
 ไม่มีส่วนใดเสียเลย

วิธีทำดังนี้ ครั้งแรกเอาหนังสือ “ไปโรงเรียน” มา
 ๑ เล่ม หากกระดาษค่อนข้างหนา ทากาวด้านหนึ่งให้ทั่ว
 เอากระดาษหนาทำน ทากาวแนบใน หน้า ๒ ของ หนังสือ
 “ไปโรงเรียน” เพื่อยึดคำและภาพในหน้า ๒ มิให้เหิน จะได้
 ตกคำและภาพในหน้า ๑ ได้สะดวกและเมื่อตัดแล้วจะได้บัตรคำ
 เล็ก ๆ แข็ง ๆ ไม่อ่อนเปื่อยง่าย การยัดกระดาษดังกล่าวแนบ
 ด้านหลังเฉพาะส่วนที่ติดของการจะตก ไม่ยัดเต็มหน้าเพื่อประหยัด
 กระดาษที่นำมายัดก็ได้ ใช้คัตเตอร์ตัดเส้นขนานทั้งส่วนบน
 และส่วนล่างตามแนวอักษรในหน้า ๑ เว้นระยะให้ห่างจากตัว
 อักษรพอสมควร เอากรรไกรตัดตามเส้นคัตเตอร์ จะได้คำต่าง ๆ ติด
 กันมาตลอดทั้งบรรทัด แล้วจึงตัดออกเป็นคำ ๆ เช่นในหน้า ๑
 ของหนังสือไปโรงเรียน ก็ตัดคำว่า “ไป” ออกคำหนึ่ง และ
 คำว่า “โรงเรียน” ออกอีกคำหนึ่ง คำใดที่เป็นคำผสมก็ตัด
 ออกมาเป็นคราวเดียวกัน เช่นคำว่า โรงเรียน อย่าตัดแยก
 คำว่า โรง คำหนึ่ง และ เรือน อีกคำหนึ่ง

ภาพที่ ๕

เมื่อตกคำในหน้า ๑ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงตกคำใน
หน้าค คือหน้า ๓, ๕, ๗, ๙ ฯลฯ โดยใช้กระดาษทากาวยึด
หน้าคเช่นเดียวกับคราวแรก ทำเช่นนี้เรื่อย ๆ ไปจนหมดเล่ม
เป็นอันว่าหนังสือไปโรงเรียนเล่มแรกนี้ ได้ขึ้นคำเล็ก ๆ ใน
ด้านคทั้งหมด คือคำต่าง ๆ ในหน้า ๑, ๓, ๕, ๗, ๙ ฯลฯ

ภาพต่าง ๆ ในหน้าเหล่านี้ ยังเหลืออยู่จะได้แนะนำ การศึกษา
ต่อไป

สำหรับ การศึกษาคำ หน้ำนำนหนังสือ ไปโรงเรียน มาอีก ๑
เล่ม ตกเช่นเดียวกับเล่มแรก แต่คราวนี้ในหน้าคือ
หน้า ๒, ๔, ๖, ๘, ๑๐ ฯลฯ ทำเช่นเดียวกับคราวแรก ต่างแต่
ใช้กระดาษขลิบในหน้าเท่านั้น เป็นอันว่าหมดหนังสือไปรวม
๒ เล่ม ได้บัตรคำชนิดเล็กครบ ๑ ชุด ทั้งคำในหน้า และ
คำในหน้า

บัตรคำเล็ก ๆ ที่ทักไว้ทั้งหมด รวบรวมไว้แต่ละหน้า ๆ
โดยหากล่องหรือกระป๋องใส่ไว้ บัตรคำในหน้า ๑ ถึง ๑๐
มีค่าน้อยเพียง ๒๐ คำ ฉะนั้นเราสามารถใส่เสียด้วยกัน บัตรคำ
ในหน้า ๑๑ อีกทีหนึ่ง หน้า ๑๒ ฯลฯ และต่อไป หน้า
ละที ๆ จนหมด จะได้บัตรคำต่าง ๆ ในหนังสือไปโรงเรียนครบ

วิธีทำบัตรประโยคชนิดเล็ก

บัตรประโยคชนิดเล็กนี้ใช้ตัดเอามาจาก หนังสือ เช่นเดียวกับ
กันกับบัตรคำชนิดเล็ก ในการทำบัตรคำชนิดเล็กนั้น ใช้
หนังสือหมดไป ๒ เล่ม เหลืออีก ๒ เล่มก็นำมาทำเอาบัตร

ประโยค เล่มหนึ่งก็ขั้ตรประโยคในหน้าคู่และอีกเล่มหนึ่งก็ขั้
 ขั้ตรประโยคในหน้าคี่ โดยมัววิชาการตัดเช่นเคียวกันก็ขั้การ
 ขั้ขั้ตรคำขึ้นก็เล็กก็โตกล่าวมาแล้ว

มีข้อควรทราบอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการขั้ตร ประโยค
 คือ ในบรรดาขั้หนึ่ง ๆ อาจมีข้อความของประโยคคายเกี่ยวกันอยู่
 ซึ่งอาจสงสัยว่าจะขั้ได้อย่างไร ขอแนะนำเพิ่มเติมดังนี้ ถ้าคำ
 ของประโยคต่อไปอยู่ในบรรดาที่เกี่ยวกันกับข้อความ ของประโยค
 แรก เช่นตัวอย่างในหน้า ๖๘ ของหนังสือไปโรงเรียน
 บรรดาที่ ๓ มีข้อความว่า “ครู หัก เด็ก ใหม่ ร้อง เพลง
 สรรเสริญ พระบารมี” ในท้ายของประโยคบรรดาที่เกี่ยวกัน
 มีคำว่า “เด็ก” ที่ทำอยู่ด้วย และจนบรรดาใหม่จึงมี
 ข้อความว่า “ใหม่ ร้อง เพลง สรรเสริญ พระบารมี ตาม
 เด็ก เก่า” อย่างนี้ ควรตัดเอาข้อความในบรรดาที่ ๓ และ ๔
 มาต่อกันเป็นบรรดาขาวเสียครั้งหนึ่งก่อนแล้ว จึงตัดแบ่งออกเป็น
 ประโยค ๆ ถ้าจะได้ประโยคแรกว่า “ครู หัก เด็ก ใหม่ ร้อง
 เพลง สรรเสริญ พระบารมี” และประโยคที่สองว่า “เด็กใหม่
 ร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี ตาม เด็ก เก่า” แต่กลับ

คำอวดคำหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อความของประโยคต่อไป คือ คำว่า
 “เด็กใหม่” คำนี้ก็เก็บเอาไปต่อกับข้างหน้าของประโยคต่อไป
 เช่นเดียวกับที่ไต่แนะนำมาแล้ว ดังนั้นก็จะได้ประโยคที่มี
 ข้อความสมบูรณ์ และมีขนาดเท่า ๆ กันอย่างมีระเบียบ แต่
 เวลาที่จะนำไปต่อกันนั้น อย่าลืมเว้นวรรคให้พองาม เท่ากับ
 แยกในหนังสือด้วย

วิธิตถภาพ

เมื่อได้ใช้หนังสือ ๔ เล่มก็ศึกษาข้อความและวัตรประโยค
 ชนิดเล็กไว้แล้ว ภาพในหนังสือนั้นยังคงเหลืออยู่ก็นำไปต่อก
 เป็นอุปกรณ์ชุดอื่น ๆ ได้ต่อไป คือ ภาพที่กล่าว คำยักภาพ
 ประโยคเทียบภาพ การนำภาพไปทำอุปกรณ์ทั้ง ๓ อย่าง
 ดังกล่าวนี้ ต้องเลือกเอาไปทำให้เหมาะสมแต่ละอย่าง เช่น
 ภาพใหญ่ ๆ ก็นำไปทำเป็นภาพที่กล่าว ภาพที่มีความหมายเป็นคำ
 ก็นำไปทำเป็นคำยักภาพ หรือภาพที่มีความหมายเป็นประโยค
 หรือวลี ก็นำไปทำเป็นประโยคเทียบภาพ อุปกรณ์เกี่ยวกับ
 ภาพทั้ง ๓ อย่างนี้ ไม่จำเป็นต้องทำแต่ละอย่างให้ครบทุกภาพ
 ทุกคำหรือทุกประโยค อย่างไรก็ตามภาพที่ได้อีก ๒ ชุด
 (ถ้ามีเพียง ๔ เล่ม จะได้ภาพในหน้าคู่ ๒ เล่ม ภาพใน

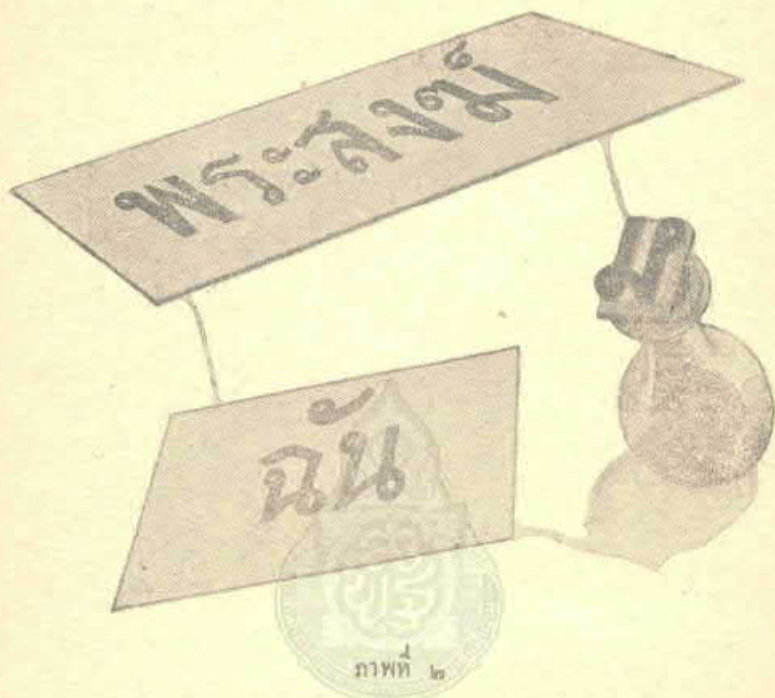
หน้า ๒ เล่ม รวมเป็นภาพ ๒ ชุด) ควรใช้ทำให้หมด
จะทำอุปกรณ์ชุดไหนมากน้อยแล้วแต่จะเห็นสมควร

การตัดบัตรคำและบัตรประโยคหรือภาพ นอกจากหนังสือ
ไปโรงเรียน ท่านก็ดำเนินการได้เช่นเดียวกัน

วิธีทำบัตรคำบัตรวลี และบัตรประโยคชนิดใหญ่

นอกจากบัตรคำ ชนิดเล็กทั้งกลางและระดับบัตรคำ
ชนิดใหญ่ บัตรคำชนิดใหญ่นี้ มี ๒ อย่าง คือชนิดก่อนแล้วหรือ
กระเปาะผนัง และชนิดหลังสำหรับภาพผนัง บัตรคำชนิดอน
นั้นใช้กระต่ายธรรมดาสีขาวอย่าให้มันเกินไปนัก ตัดเป็น
รูปสี่เหลี่ยมขนาดโตพอสอดใส่กระเปาะผนังได้ เขียนคำ หรือวลี
หรือประโยคที่ใช้สอนซึ่งทำภาพไม่ได้

บัตรคำชนิดใหญ่ทั้งอ่อนและแข็ง นำไปใช้ร่วมกับ
อุปกรณ์ชุดอื่นได้เข้าแล้วได้อีกด้วย ในการเขียนคำต่าง ๆ
ลงในบัตรคำทั้งชนิดอ่อนและแข็ง ถ้าจะใช้ทรายขาว หรือทราย
ประยักทวอักษรถัด ๆ ก็จะใช้คำต่าง ๆ ที่สวยงามยิ่งขึ้น
แต่เป็นภาระของเจ้าหน้าที่หาทรายขาวหรือทรายประยักทว
และวรรณยุกต์ต่าง ๆ ให้ครบ

ภาพฉิ่งและการใช้

เมื่อ เลอก หนึ่ง สือ ไป โรง เรียน สำหรับ ทำ วัตร ต่าง ๆ
 ภาพฉิ่งที่ทาสักจะทอมีคำพิมพ์ไว้ทางหากจากในชุด “ไป
 โรงเรียน” แต่ละภาพมีสองคำ หนึ่งคำหนึ่งให้ใช้ขอย แล้ว
 ทักไทภาพ แล้วใช้กระต่ายแข็งเสียบเพื่อความสะดวก ส่วนอีกคำ
 หนึ่งนั้น ใช้กับกระต่ายแข็ง ทักให้มขอยสละยมฉิ่ง

เรียกว่า “บัตรแข็ง” “บัตรแข็ง” นี้ใช้เล่นเทียบกบคำที่ติด
ไ้ภาพ

การเล่น ครั้งแรกครูเริ่มด้วยการหัดให้เด็กสังเกตและ
พูด ครูเอาภาพหนึ่งแต่ละแผ่นมาแสดงให้เด็กดู ถามเด็กว่า
เป็นภาพอะไร ถ้าภาพมีลักษณะที่ระชากรให้เด็กเกิดความคิดเห็น
ก็ชักถามให้เด็กพูดมากขึ้น เช่น ภาพ “ชาวนาทำนา” ครู
อาจถามเด็กถึงพ่อแม่ญาติพี่น้องของใครทำนา ใครเคยช่วย
ทำนา หรือถ้าเด็กคนใดแสดงความอยากจะได้ให้เขามาเล่าให้
ฟังพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างหัดให้กล่าวพูด ทำให้เด็กสนใจอยาก
พูดบ้าง ครูพูดให้เป็นการสนทนาลงไปก็ยกภาพ เช่น เมื่อครู
เอาภาพวัวออกมาแสดง ครูอาจถามเด็กว่าใครอยู่ทวยค่าง ครู
อาจพูดว่าครูก็อยวัก เพราะครูเคยขอขวณและขอขวพระ หรือ
ครูเคยเป็นลูกศิษย์วักเป็นต้น แต่ละภาพเมื่อใดให้เด็กพูดพอ
สมควรแล้วครูก็อสรุ่ยว่า ลวดลายคำพูดไ้ภาพนั้นคือคำ “ชาว
นาทำนา” “วัก” “บ้าน” ฯลฯ

เมื่อทำเช่นนี้พอสมควรสักสองสามหนแล้ว ครูก็อเอาภาพ
เหล่านั้นมาแสดงให้เด็กดูอีก คราวนี้ครูก็อถามและให้เด็กตอบแต่ละ

ภาพว่า เป็นภาพอะไร ทุก ๆ ภาพ ถ้าพบว่าภาพไหนเด็กยัง
จำไม่แม่น หรือไม่เข้าใจ ก็ควรทวนเพื่อให้เด็กเข้าใจความหมาย
ของภาพมากขึ้น การเล่นเกมต่อไป เรียกว่า “แต่งภาพในห้อง
เรียน” ครึ่งแรกใช้ภาพ ๑๒ ภาพ ให้เด็ก ๑๒ คน เป็นตากล้อง
และผู้แข่ง ๓ คนยืนหน้าชั้น ให้เด็กผู้แข่งเอาภาพแขวนตากล้อง ๑๒
ภาพ ตากล้องว่าคำในภาพตนอ่านว่าอะไร ผู้แข่ง ซึ่งมี ๓ คน
ก็นั่งโต๊ะบัตรตามส่วนแบ่งคนละ ๔ บัตร ภาพบางภาพอาจมี
สองคำ เช่น พ่อ แม่ หรือ เรน และ บัญญา ครู
ก็จัดให้รวมกันเสีย แล้วนับเป็นหนึ่งคำ ให้ผู้แข่งดูบัตรของตน
สักครู่หนึ่งก่อนแข่งขึ้น พอได้เวลา “หนึ่ง - สอง - สาม” ก็
วิ่งไปแขวนตามภาพ การไล่เปรียบและเสียเปรียบมีอย่างนี้ คือ
ผู้แข่งจะต้องอ่านคำในบัตรออก ให้อ่านบัตรแล้วถามถึง ๆ เช่น
“บ้าน อยู่ที่ไหน” ตากล้องรับคำตอบว่า “บ้าน อยู่ไหน” ผู้
แข่งขึ้นรับเอาบัตรนั้นไปแขวนที่ภาพ ถ้าอ่านไม่ได้ในครั้งแรก ๆ
ผู้แข่งจะต้องเดินเอาบัตร “บ้าน” ไปเทียบภาพแต่ละภาพจน
พบคำ “บ้าน” ที่ภาพบ้าน พอพบภาพก็ต้องอ่าน “บ้าน” ก่อน
ตากล้องบอกว่า “บ้าน ถูกแล้ว” แล้วจึงส่งบัตรนั้นให้ตากล้อง
ถือไว้และรับแขวนบัตรต่าง ๆ ที่เหลืออยู่ให้หมดไป

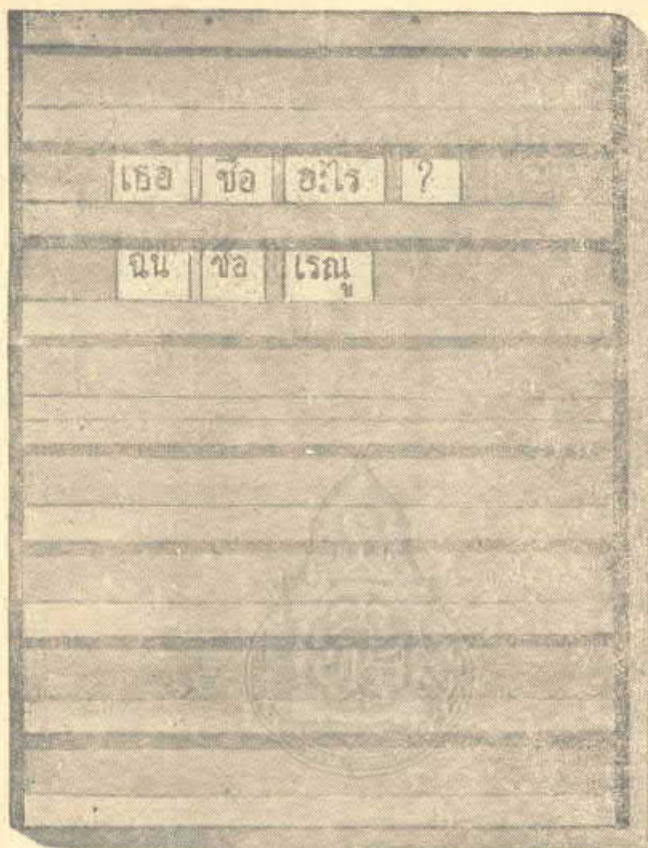
กรรม กระตาคำ เกรียมไวสองแผ่น หนาชน เคียง ๆ กัน
 แฉกหนึ่งสำหรับเกกทเป็นตาปุระเขยน เมอรรยบทรจากผแนงชน
 แล้ว ก็มาเขยนค่านลงบนกระตาคำ แล้วคนขบทรและภาพให้คร
 เขยนอนหมกหนาทของทาบ อักแผ่นหนึ่ง ทชองไวสามชอง มี
 ชองผแนงชนกักยไว ผแนงชนเมอแรกขบทรคำให้แก่ทาบจนหมก
 มือแล้ว จึงรยมาเขยนคำเหล่านจากควมจำ ถ้าเขยนทง ๔ คำ
 ไทเรวและถกตอังกโตชมเซย ผอนปรยมือให้เขยนทหนึ่ง เกก
 ขางคนอาจจำไม่แม่น แต่มเขารนที เหลยวคำจากกระตาคำ
 ขางเคียงแล้วจาเคาไท รยเขยนเคมจนครบ ก็โตชมเซย
 ปรยมือให้ เขยนทสอง ถ้าเขยนไม่ไคครบครกช่วยแนรณทหนอย
 จากกระตาคำขางเคียง จนครบคำแล้วก็พทส่งเสรมก่าลงใจเพอ
 ให้ส่งเกกคชนออกควรวหลง

ครทวนคำไทภาพกยเกกทเลนทงหมก โดยฉอภาพ
 ทงหมกหนไปทางเค็ก เขาภาพแผ่นหนึ่งขบควมขงภาพทงหมก
 แล้วเลอนให้คำไผลออก ให้เค็กแข่งกันอ่าน อ่านแล้วเขาภาพ
 นนออก ทวนภาพอนค่อ ๆ ไปจนหมก หมนเวียนให้เค็กทกคน
 ไคแข่งชน ครทจจำ เก็กคนไหนมีความสังเกกดี มีไหวพริบ
 คนไหนอ่อนแ่ละตอ้งการควมช่วยเหลือ ครทอ้งช่วยเก็กอ่อน
 ทงแต่เรมเขารยนเป็นพิเศ ให้ตามกันไปให้ทน สำหรัยเก็ก

ฉลาดเมื่อเล่นกับภาพประมาณ ๑๐ - ๑๕ หน้า และเขียนคำถาม คำตอบเล่นกับกระเปาะผนังคล่องแล้ว ครกจึงให้อ่านหนังสือไปก่อนและหาหนังสืออ่านประกอบมาให้ภายหลัง พยายามทำให้เด็กทุกคนให้อยู่ในสภาพ "มันเขี้ยว" เสมอ ถ้าเด็กจำคำ & คำใดก็เพิ่มจำนวนภาพขึ้นโดยเพิ่มตาป็นเท่ากัยจำนวนภาพ ในที่สุดอาจเล่นไปทั้งห้องพร้อม ๆ กัน แต่ต้องให้เด็กเจนกับคำ และภาพมาอย่างน้อยสิบหนแล้ว (เพื่อให้การแข่งขันสนุก ครูอาจให้รางวัลลูกกวาดคนละเม็ดแต่ละคราวเด็กก็ขบขันดีใจ)

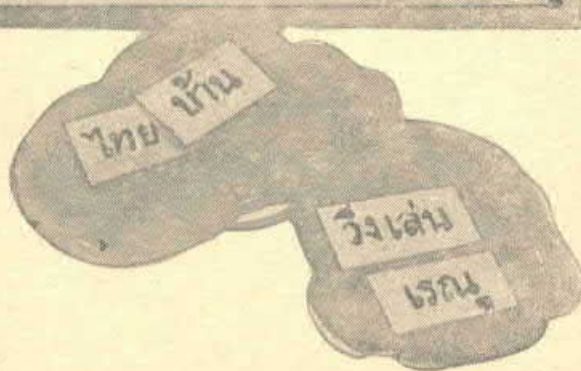
กระเปาะผนังและการใช้

วิธีทำกระเปาะผนัง ขุดกรตการสอนชุดนี้มีส่วนสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าภาพผนัง เป็นอุปกรณ์ทำให้เด็กได้รู้ได้จักจำคำต่าง ๆ ได้ และยังเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ประโยชน์ในการฝึกเขียนอีกด้วย ผลลักษณะเป็นกระต่ายพยซ้อนกันเป็นกลีบ ๆ ผลนทงส่วนบนส่วนล่าง สำหรับไว้เสียบบัตรคำ รวมทั้ง & ด้านควรทำกาวยกเมมริมไว้เสียบเพอคนมีให้รอยพยขยายออกมาได้ ทั้งจะทำให้ไม่ฉีกขาดได้ง่าย ส่วนค่านันใช้บัตรคำอย่างอ่อนพอที่จะเสียบในกระเปาะผนังได้เตรียมไว้หลาย ๆ บัตร ทั้งได้อธิบายไว้แล้วในวิธีทำบัตรคำ

เธอ	ชื่อ	อะไร	?
-----	------	------	---

ฉัน	ชื่อ	อะไร
-----	------	------

วิธีใช้

เมื่อครูพิจารณาลักษณะของคำที่ถ่าย หนังสือ เล่นแล้ว
จะเห็นได้ว่าคำพูดของเด็กหรือของคนทั่วไปก็ตาม จัดออกเป็น
๓ ประเภท

ประเภทที่ ๑ เป็นคำซ้ำของวัตถุหรือสิ่งของรอบ ๆ ตัว
ซึ่งแลเห็นได้ และทำภาพได้

ประเภทที่ ๒ เป็นคำพูดแสดงกิริยาอาการ เช่น กิน
นอน นั่ง ยืน หายใจ คืบ เป็นต้น คำพูดประเภทนี้ทำภาพ
แสดงความมุ่งหมายยาก แต่ถ้าใช้ประกอบกับสิ่งอื่น อาจทำ
ภาพเป็นวลี เช่น “ไป” ทำภาพไม่ได้ถ้าเติมคำ “โรงเรียน”
เป็น “ไปโรงเรียน” อาจทำภาพได้ แสดงให้เห็นเด็กกำลัง
เดินมือถือหนังสือ หันไปทางโรงเรียน ซึ่งอยู่ไกลข้างหลังในภาพ
เป็นต้น

ประเภทที่ ๓ เป็นคำแทนชื่อ เช่น ฉัน ท่าน เธอ เขา
เรา เป็นต้น หรือคำ อะไร ใคร ที่ไหน ทำไม เหล่านี้
เป็นต้น ซึ่งแสดงด้วยภาพไม่ได้ จึงต้องหาวิธีเล่นกับเด็กด้วย
การใช้กระเป๋านาง และด้วยการฝึกให้เป็นเรื่องให้เด็กรู้สึกสนุก

เพื่อกเล่น เป็นลักษณะคำถามคำตอบโดยให้เด็กต้องออก
ทำทาง ถามกัน คอยกัน แล้วให้มีการเขียนประโยคเหล่านั้น
ทันที หักให้เคยชินกับคำ เคยชินกับลักษณะประโยค แล้ว
เคยชินกับวลีคล้ายโดยให้เขียนพร้อมกันไป โดยเอาคำใหม่ที่ได้
เรียนจากภาพหนึ่ง มาใช้เล่นในการแต่งประโยคพร้อมกัน
ไปด้วย

ก่อนนอนครูจะท่องเลือกคำกับคำอะไรมาก่อนอะไรมาทีหลัง
จากหนังสือที่ตกลงใช้ทำอุปกรณ์ เช่น จากหนังสือไปโรงเรียน
แล้วเอาคำเหล่านั้นมาใช้ผูกประโยค เพื่อบอกเด็กควรวละ ๔
หรือ ๕ คำ พร้อมกันกับคำถามที่ลงท้ายด้วยคำว่า อะไร ทำไม
ที่ไหน เป็นต้น เมื่อใดเล่นคำไหนผูกเป็นประโยคแล้ว ก็ควร
ชักออกเป็นลำดับลงไปจนครบ ๑๐ หน้า แล้วจึงให้เด็กอ่าน
หนังสือ กังวลอย่างต่อไป

๑. “ซออะไร” ครูถามเด็ก “เธอซออะไร?” เด็ก
ตอบ “ฉันซอเพลง” เด็กถามครู “ครูซออะไร?” ครูตอบ
“ฉันซอสนั่น” เด็กคนหนึ่งถามเด็กอีกคนหนึ่ง “เธอซอ
อะไร?” เด็กอีกคนหนึ่งตอบ “ฉันซอขลุ่ย” ฯลฯ ใน

การเล่น “อะไร ?” ครรเตรียมบัตร “ฉัน” “เธอ”
 “คร” “ซอ” “อะไร” และ “?” ครใช้เด็ก ๖ คน
 แจกบัตรไว้คนละ ๖ บัตร สมมุติให้คนหนึ่งเป็นครเพื่อให้งงเกิด
 ความสับสน ความกล้าแสดงออกในการถาม การตอบ และ
 การทักทายออกมายื่นหน้าชน ครอาจให้เด็กทักทายกันก่อนถึง
 ที่ ชนกระทันหันจะสนุกขึ้น เด็กที่เป็นครควรเป็นเด็กที่สงสัยกว่า
 คนอื่นนิดหน่อย ครแขวนกระเป๋าสตางค์ไว้ทางซ้ายสุดของ
 กระดานดำ เพื่อบอกให้เด็กเห็นหนึ่งสัปดาห์กระดานดำมาก ๆ ให้
 เด็กคนหนึ่งไปทักเด็กคนที่สองแล้วถามว่า “เธอชื่ออะไร ?”
 เด็กอีกคนหนึ่งทำท่าทักตอบ “ฉันชื่อเรณู” ครแนะนำให้เด็กคนแรก
 เลือกคำ เธอ ซอ อะไร ? ครแรกเด็กยังไม่ตอบเพราะ
 ไม่เคยอ่านมาก่อน แต่ครเลือกให้แล้วให้เขาไปเสียบและ
 เขียนตามทันที ดังนั้นเขาจะแลเห็นประโยคที่เขาเขียนเหมือนอก
 ประโยคที่เสียบและอ่านว่า “เธอชื่ออะไร ?” ซึ่งเขายังไม่รู้
 คณิต เด็กคนที่สองเลือกบัตรของตนโดยครช่วยเหลือ “ฉัน ชื่อ
 เรณู” ไปเสียบในกระเป๋าสตางค์ แล้วเขียนไ้ประโยคแรกให้คำ
 ตรงกันเป็นแถวลงมา และในเวลาเดียวกันครแจกบัตรเลขอารบิก
 กำกับประโยคที่เขาเสียบไว้ด้วย ครแรกจะเป็นดังนี้

1	เชอ	ชอ	อะไร	?
2	ฉน	ชอ	เรณ	

1. เชอ ชอ อะไร ?

2. ฉน ชอ เรณ

ท้อไปให้เด็กคนทสามชทครแล้วถามว่า “ ครชออะไร ? ”

ครตอบ “ ครชอฉน ” แล้วให้เด็กชวชกนเสียบประโยคเหล่าน
เพ่มเติมชกนในกระเษฉนง แล้วเขียนตามเพ่มชกนยกเ้กศคุแรก
ศทสของจะเบ็นคณ

3	คร	ชอ	อะไร	?
4	คร	ชอ	ฉน	

3. คร ชอ อะไร ?

4. คร ชอ ฉน

ท้อไปศทสสามชงเตรยมพรอมชอแล้ว เมื่อไ้เห็นทวอย่าง
เพอน ๆ แลศงไ้กอน คนทงจะถามว่า “ เชอชออะไร ? ”
ชกนทงจะตอบว่า “ ฉนชอชวชม ” ครวณเขาจะไ้เสียบ
ยศรค้ายนกระเษไ้ไ้เลยทงศของคณ เพระเห็นทวอย่างมาแล้
ศทสสามจะเบ็นชอย่างน

5	เชอ	ชอ	อะไร	?
6	ฉน	ชอ	ชวชม	

5. เชอ ชอ อะไร ?

6. ฉน ชอ ชวชม

ทั้งนั้นบนกระดานคำ ทางกระเฝ้าผนังจะแลเห็นแต่ละคำ
 ซากน้อยอย่างน้อยสองหน อย่างมากสามหน เว้นแต่ข้อเท็กหรือข้อ
 ครงซึ่งทางกเขียนโคกจนแล้ว เตกแต่ละคนจะไ้โอกาสเขียนเป็น
 ประโยคและอ่านเป็นประโยค และทุเป็นประโยคทั้งคำถามและคำ
 ทอขย ส่วนขัทรทเหลออยในมอกให้เต็กเทียบคทกระเฝ้าผนัง เพอ
 รัว่าอ่านว่าอะไร และให้แต่ละคน ลอกคำ ทเหลออยในขัทรลงบน
 กระดานไว้ด้วย ทั้งนั้นเต็กทงหกคนไ้เรียนเล่นกับคำหกคำ
 นอกจากข้อของเขาส้าไปซ้ามายบนกระดาน ครกเล่นกับหมวกอน
 อกหกคนค่อไป ฝทเล่นแล้วไ้ไปทำกิจกรรมอย่างอน เตกทกคน
 อยากแสดก และเมอเขาไ้แสดกแล้วเขาก็ออใจ ครชมคนโน้น
 นทคนนหนอยระหว่างทเขาแสดก

เมอไปสำรวจคูลำคัยคำ คำไหนทไ้แล้วกขคออกเสียดอ
 ไปตงเรื่องเป็นคำถาม “ไปไหน?” ครเตรียมขมขัทรเพิ่มมคำ
 ไป โรงเรียน วัด บ้าน เที้ยว อย่างละหกขัทร ส่วนขัทรเกาทไ้
 ไซ้แล้ว ให้เขามาเรียงไว้ทไ้ครเพื่อเต็กเลือกไซ้ ครเลือกเต็ก
 หกคนให้ขมาหนาชนสนทนากนเหมือนเมอครงกอน ให้เต็กคน
 หนงเริ่มถามเต็กอกคนหนง “เธอไปไหน?” เตกอกคนหนง

ทอย “ฉันไปโรงเรียน” ให้เด็กคนหนึ่งถามครู (สมมติ)
 “ครูไปไหน?” ครู (สมมติ) ทอย “ฉันไปเที่ยว” ให้เด็กอีก
 คนหนึ่งถาม “เธอไปไหน?” เด็กอีกคนหนึ่งทอย “ฉันไปบ้าน”
 ทั้งนั้นคำทั้งหลายจะซ้ำกันอย่างน้อยสองหน เว้นแต่คำว่า “บ้าน”
 “โรงเรียน” และ “เที่ยว” ซึ่งจะถูกใช้เพียงหนเดียว ซึ่งครู
 อาจนำมาใช้อีกต่อไปในบทเรียนหลัง เป็นคำถามคำตอบ เช่น
 “เธอไปโรงเรียนหรือ?” ทอย “เปล่าฉันไปบ้าน” ถาม “เธอ
 ไปเที่ยวหรือ?” ทอย “เปล่า ฉันไปโรงเรียน” ฯลฯ ทั้งนั้นบน
 กระดาษหนึ่งและบนกระดานก็จะใช้ คำเหล่านี้ ซ้ำกันอีก อย่างน้อย
 สองหน และจงเอาคำอื่นมาใช้อีกด้วยเช่น คำ “หรือ” และ
 คำ “เปล่า” เมื่อใช้คำต่างๆ ออกไปแล้ว ครูก็ขีดคำใน
 ตำราบทเรียนไว้ ตามหน้าหนังสือออกเสียแล้ว คิดคำถามอย่าง
 อื่นเช่น “เธอเป็นใคร?” เพื่อได้รับคำตอบ “ฉันเป็นเด็กหญิง
 เวณ” ฯลฯ หรือ “เธอนั่งทำอะไร?” เพื่อได้รับคำตอบ “ฉันนั่ง
 ทำบ้านเลข” หรือ “นั่งเล่นกัน” เป็นต้น

ครูก็ถามและตอบจนครบคำทมิในหนังสือหน้าแรก สัก
 ๑๐ หรือ ๑๓ หน้า แล้วบนหนังสือให้เด็ก ๆ กระจายกันให้

ต้องใช้กระเป๋านั่ง และภาพนั่งเรื่อย ๆ ไป ล้วงหน้าข้อความ
ในหนังสือเพื่อให้เด็ก ๆ อ่าน เมื่อเด็กเขียนบนกระดานมือคล่อง
พอสมควรแล้ว ครูจึงเริ่มให้เขียนลงบนสมุด

การใช้ภาพนั่งและกระเป๋านั่ง พยายามให้ประสานกัน
คือ เล่นสลับกันไป ครูอาจฝึกเล่นซ่อนหาบัตรคำ หรือใช้
อุปกรณ์ต่าง ๆ สลับขยี้เรียน เพื่อมิให้เด็กรู้สึกเบื่อ การใช้
อุปกรณ์กระเป๋านั่งและภาพนั่งของการความอดทน จากครูมาก
สักหน่อย แต่การสอนแบบนี้ครูจะช่วยให้เด็กสนุกเพลิดเพลิน
ไต่มาจากการสอนแบบเดิม หวังว่าครูจะเสียสละทำให้ได้ผล
จริง ๆ และครูต้องติดตามคำที่เด็กได้เขียนอ่านทุกแล้วให้อยู่
ในความทรงจำได้ทุกเมื่อ โดยครูเขียนประโยคต่าง ๆ ที่เด็กได้
ผ่านมาแล้ว ให้เด็กลองอ่านดู เวลาครูเรียกเด็กมาพบเช่นคน ๆ
ก่อนจะทำกิจกรรมอื่น ๆ ครูควรพยายามฝึกประโยคคำถามคำ
ตอบ มิให้เหมือนกับใจความของหนังสือ เด็กจะได้รู้สึกได้ว่า
ความของหนังสือเขาอ่านได้เอง ถ้าครูทำตามแนวนั้นจนจบคำ
ต่าง ๆ ของหนังสือแต่ละเล่มเป็นลำดับกันไปจะได้ผลดีมาก

วิธีทำอุปกรณ์เตือนไก่เข้าเล้า

อุปกรณ์การสอนชุกัน เป็นเกมการเล่นแข่งขันช่วยในการจำคำ หรือวลี หรือประโยคต่าง ๆ ในบัตรคำที่เด็กได้เล่นมาแล้ว มีลักษณะเป็นแผ่นกระดาษแข็งสีเหลืองมวงกลมทำเป็นตารางเวียนเป็นช่อง ๆ ไว้ภายในประมาณ ๑๕-๒๐ ช่อง ในรูปศูนย์กลางของแผ่นมีคำว่า "ไก่" เขียนไว้ว่า "เล้า" มีตัวไก่เล็ก ๆ ๒ ตัวสมมุติว่าไก่ตัวหนึ่งและไก่ขาวตัวหนึ่ง ตัวสีทึบเช่นไก่ ขาวใช้ลตุ หรือขึ้นทวนกันเห็นขดไว้ นอกจากนกมยบัตรคำอย่างแข็งและอ่อน ซึ่งใช้ประกอบภาพผนังและกระเบื้องผนัง ซึ่งได้ทำไว้แล้วมาเขียนเลขคะแนนกำกับไว้ที่หลังบัตรคำทุก ๆ บัตร เช่น แม่ ๑ คะแนน โรงเรียน ๓ คะแนน ไป ๒ คะแนน คะแนนหลังบัตรจะเขียนเท่าใดนั้น ด้กับความยากง่ายของคำเป็นเกณฑ์ คำใดง่ายก็ให้คะแนนน้อย คำใดอยากให้คะแนนมากขึ้น แต่ไม่ควรเกิน ๓ คะแนน ในการเล่นครั้งแรกเตรียมบัตรไว้ประมาณ

ภาพที่ ๔

วิธีไข

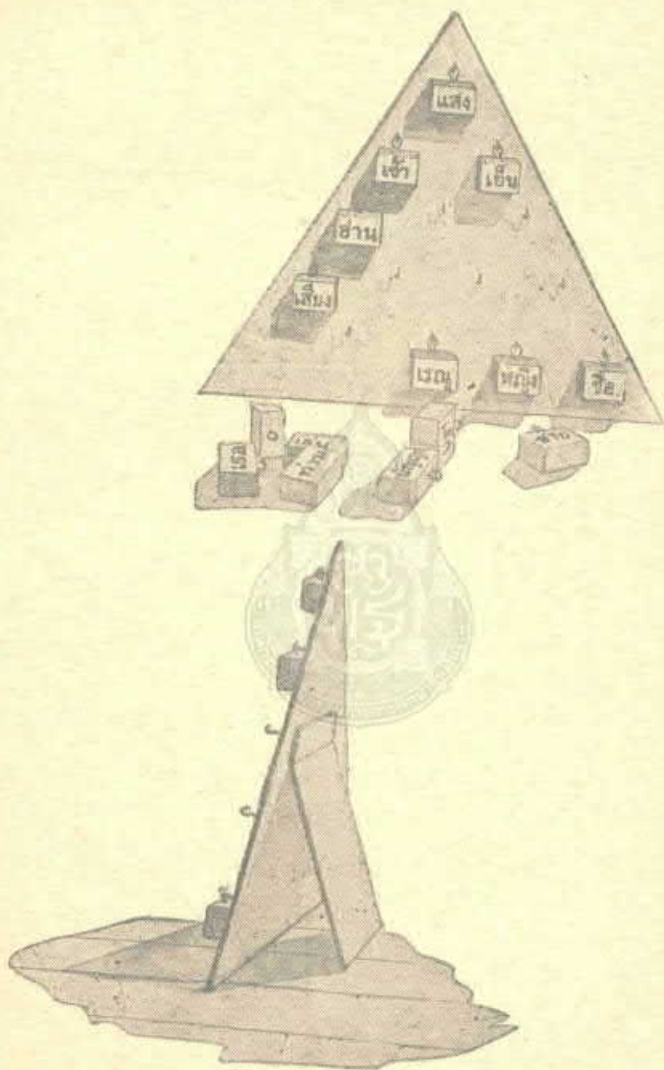
จับเด็ก ๒ คน มอบไก่ให้คนละตัว สุ่มกันว่าคนที่ ๑ ไก่ดำ
คนที่ ๒ ไก่ขาว ให้จับฉลากหรือคดลูกกันเองว่าจะให้ใครเป็นผู้เดิน

ก่อน แล้วเขาขั้วรคำต่าง ๆ ทั่วหน้าลง แยกเป็น ๓ กองตาม
 คະแนนหลังขั้วรเต็กจะเห็นแตก่านหลังทเขียนเลขกำกับไว้ บอก
 ให้ทราบว่า ถ้าใครหยิบขั้วรในกองใดขึ้นมา และขั้วรอ่านได้
 (โดยให้ผู้เล่นใดก็ได้ช่วย เพื่อบอกว่าถ้าผู้เล่นอ่านได้จะได้อ่านได้เป็นการสอย
 ทานว่าอ่านได้จริง ถ้าผู้เล่นอ่านไม่ได้ จะให้พลอยทราบไว้ด้วย)
 กัมมสัทธิตอนโกเข้าไปในช่องวงกลมเท่ากับคະแนนหลังขั้วร ใน
 การหยิบขั้วรจนอ่านนั้นต้องให้หยิบขั้วรหยิบทีละอันในกองหนึ่งๆ
 เสมอ คนที่ ๑ เบิกให้คนที่ ๑ ขั้วรอ่าน อ่านได้กัมมสัทธิตอน คน
 ที่ ๑ แล้วกับคนที่ ๒ สลับกันไป ในระหว่างการเล่น ถ้าคนหนึ่ง
 คนใดหยิบขึ้นมาแล้วอ่านไม่ได้หรืออ่านผิด ควรจะให้เต็กทรวม
 เล่นกันนั้นเป็นผลทุกสิ้นด้วยว่าถูกหรือผิด เมื่อผลตกไม่มสัทธิตอน
 และสอคิดว่าไว้โดยขั้วรอื่น ๆ ในกองนั้นๆ เต็กคนที่อ่านไม่ได้
 หรืออ่านผิด ก็จะต้องตักเต็กคำๆ นั้นและจำไว้ เมื่อถึงคราว
 เข็มอ่านต่อไปก็จะอ่านได้ เป็นการล่อให้เต็กจำโดยไม่รู้สึกตัว
 สลับกันไปเช่นนี้ ขั้วรใดที่เบิกขึ้นและอ่านได้ก็ให้สอไว้โดยขั้วร
 อื่นในกองนั้นๆ เช่นกัน ใครตอนโกเข้าเลาคอองทุกศูนย์กลาง
 ก่อน ผู้นั้นเป็นผลมาก ๑ รองลงมาก ๒ ตามลำดับ

ในการจัดเกมการเล่นเช่นนี้ อาจเพิ่มชั้นเป็น ๓ - ๔ คน
ก็ได้ แต่กติกาของเพิ่มตัวไก่และบัตรคำให้สัมพันธ์กัน ในเวลาสอน
จริงอาจคิดแปลงเป็นรูปสัตว์ชนิดอื่น เช่น รูปกระต่าย รูปวัว ฯลฯ
เปลี่ยนคำในเจตคติของกลางและเรียกเสียใหม่ว่า ท่อนกระต่าย
เขากอง หรือท่อนวัวเขาคอกก็ได้ อุปกรณ์การสอนชุดนี้ ครู
อาจใช้สอนเด็กเริ่มต้นเมื่อเขาเรียนใหม่ ๆ โดยใช้ภายหลังจากท
ใดให้เด็กเล่นกับบัตรคำต่างๆมาและจำได้บ้างแล้วเป็นการสอนท
เป็นเกมการเล่นสนุกสนาน เด็กจะรู้สึกสนุก อยากเรียนได้จด
จำคำต่าง ๆ เข้าใจโดยไม่หนักสมองเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

วิธีทำสามเหลี่ยมขิงขัย

อุปกรณ์การสอนชุดนี้เป็นเกมการเล่นแข่งขันอีกอย่างหนึ่ง
มีลักษณะเป็นแผ่นกระดาษแข็งรูปสามเหลี่ยมทำเป็นขาตั้ง ด้าน
หน้าทึบขอลึก ๆ ใว้เป็นแถว ๆ มีไม้ส่เหลียมติดท่วงสำหรับไว้
แขวนทชอ ด้านหน้าของส่เหลียมเล็ก ๆ นกคคำต่าง ๆ ที่จะ
ใช้สอนทวนความจดจำถ้าจะให้เล่นครั้งละ ๓ คน และกำหนดไว้
คนละ ๕ คำ ก็ควรทำ ๑๕ คำ และทำส่พทเขียนคำให้ต่าง
กัน ๓ คน ก็ ๓ ส่ อุปกรณ์ชุดนี้ใช้ภายหลังจากทใดเล่นกับบัตร
คำมาบ้างแล้ว เช่นเดียวกับท่อนไก่เข้าแล้ว

ภาพ ๑

วิธีใช้

ฉีกห้วงคำออกมาว่าเป็นกอง ๆ ตามสี ให้หยิบขึ้นมาอ่านทีละคำ คล้ายกันกับก้อนไม้เข้าเล่ม แต่ไม่ใช่อ่านจากยंत्रคำ ใช้อ่านจากคำที่ติดแท่งไม้ วิชฌ์เล่นจิตเด็ก ๓ คน ให้เลือกสีคนละสี และตกลงกันก่อนว่าจะให้ใครเป็นคนหยิบขึ้นแขวนก่อนหลัง ถ้ามี ๑๕ ห่วง ก็จะได้คนละ ๕ ห่วง คละกันทั้งคำยากและคำง่าย ให้คนทีหยิบห้วงคำในกองของตนชูขึ้นและอ่านไปก็ไม่มีสิทธิ์ไปแขวนที่ขอบแผ่นสามเหลี่ยม การแขวนจะแขวนห่วงใดก็ได้ ต่อไปที่คนที่ ๒ - ๓ ตามลำดับ ในระหว่างเล่นถ้าคนหนึ่งคนใดอ่านไม่ได้ หรืออ่านไม่ออก ก็ไม่มีสิทธิ์ไปแขวน และครูก็ควรให้เด็กที่รวมเล่นด้วยกันช่วยกันให้รู้ด้วยว่า คำนั้น ๆ อ่านว่าอะไร ในตอนนั้นแหละจะเป็นการฝึกความจำของเด็กโดยไม่รู้สึกตัว เช่นเดียวกับที่ก้อนไม้เข้าเล่ม ผลัดเปลี่ยนกันหยิบอ่านไปเช่นนั้น ห่วงคำของใครก็ได้แขวนหมดก่อนก็เป็นผู้มาที่ ๑ รองลงมาที่ ๒ - ๓ ตามลำดับ

ในการใช้อุปกรณ์การสอนชุดนี้ อาจเพิ่มเด็กขึ้นเป็น ๔-๕ คนก็ได้ แต่ต้องเตรียมห่วงคำไว้ครบคนในการเล่นเมื่อสิ้นสุดลง

แต่ละคราว ควรสลับเปลี่ยนให้เด็กทเล่เล่นห้วงคำสอน ๆ ง่าย เพอ
ให้แต่ละคนไ้ผ่านคำทั้ง ๓ สั หมายถึงความว่า เด็กคนหน่ง ๆ
จะท่องไ้เล่นทุกสั จะมแพ้ ชนะถึงสิ้นสัก็กิน ๓ ครั้ง จึงจะนับ
ว่าเด็กแต่ละคนไ้เล่นแชนวนคำครบ อ่านและจำห้วงคำทุกห้วง
คำที่นำมาไ้เล่นแต่ละคราวนั้น

อุปกรณการสอนทั้ง ๒ ชุดนั้นเป็นเกมการเล่นแข่งขัน ใน
เวลาทการสอน หรือทเกมการเล่น มีข้อทควรระวังอย่างหน่ง
คือควรใช้คำว่าแพ้ชนะน้อยทสุด ช้ให้ไ้รู้ว่าเป็นผลมาท ๑ เป็นผ
มาท ๒ ท ๓ แทน ถ้าไ้รู้คำว่าแพ้ชนะ อาจทำให้เด็กเกิดปมด้อย
อาจนกดขี่ไ้ในทางแพ้ชนะทไม่เป็นกศล และบางครงอาจจะเป็น
ชนวน การแตกร้าง ชนกไ้ ในการ เล่น เกมการ แข่งชน เพอ
ประกอบการอ่านน ถ้าควรจะไ้แนะนำไ้ให้เด็กทุกคนมีสัดทในการ
เล่นเท่ากยเป็นการสำรวจผลการเรีนของเด็กไ้ด้วย เช่น จิต
แบบไ้ใหม่สัดทว่า

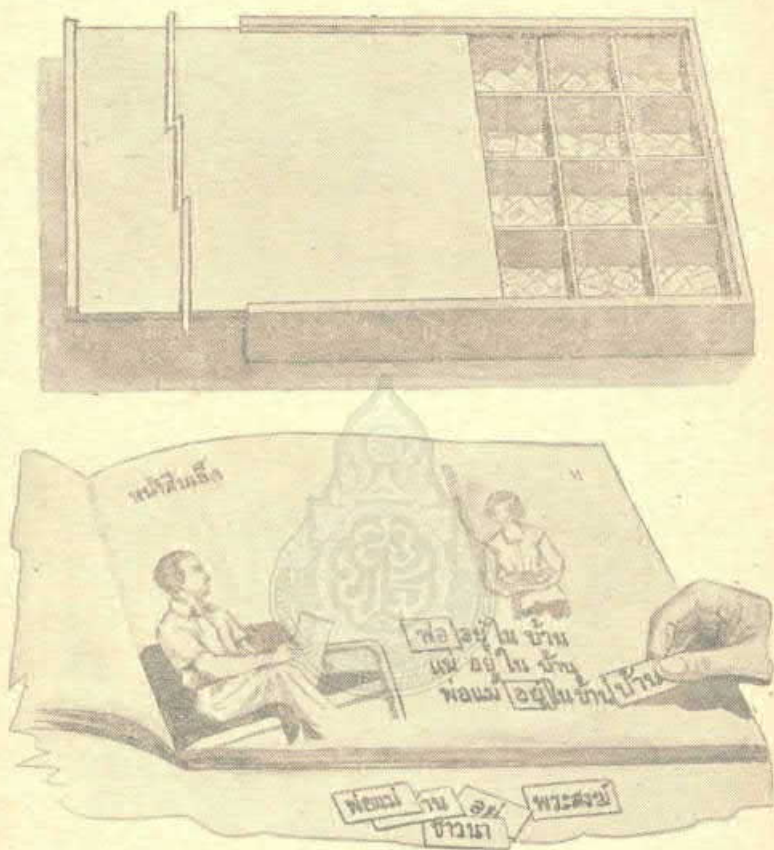
ครั้งที่	เกมการเล่น	เที	หมายเหตุ

อย่างนี้จะไปผลของชน แผนสัดคนควรให้เขยแนะนำ
แต่ตอนแรก ๆ เท่านั้น ที่ไปมอบให้เป็นสัดประจำตัวของเด็ก
เอง แนะนำให้กรอกเองเมื่อเสร็จการเล่นครั้งหนึ่ง ๆ จะทำให้เด็ก
ไปเพิ่มการขีดเขียน ฝึกการจึกระเขย เขื่อนและชอตรง
ต่อตนเอง

วิธีทำกล่องคำทวนการอ่าน

อุปกรณ์การสอนชุดคนมีลักษณะเป็นกล่อง สเหลี่ยมมีฝาปิด
ภายในกล่องแบ่งเป็นช่องเล็ก ๆ หลาย ๆ ช่อง ในช่องต่าง ๆ
(ที่คัด มาจาก หนังสือ คึงโตอธิบายมาแล้วใน เรื่อง วิธีทำบัตรคำ
อย่างเล็ก)

บัตรคำใส่ไว้ตามช่องต่าง ๆ เรียงไปตามหนังสือ เช่น
ช่องที่ ๑ มีคำในหน้า ๑ ถึง ๑๐ ของหนังสือไปโรงเรียนช่อง

ภาพที่ ๖

ที่ ๒ คำในหน้า ๑๑ ซึ่งที่ ๓ คำในหน้า ๑๒ ฯลฯ เป็นลำดับ
ไปจนหมดเล่ม ถ้ายังไม่อาจทำกล่องเป็นช่อง ๆ เช่นระหากล่อง
เล็ก ๆ หรือกระเบื้องเปล่าใช้ใส่แทนก็ได้

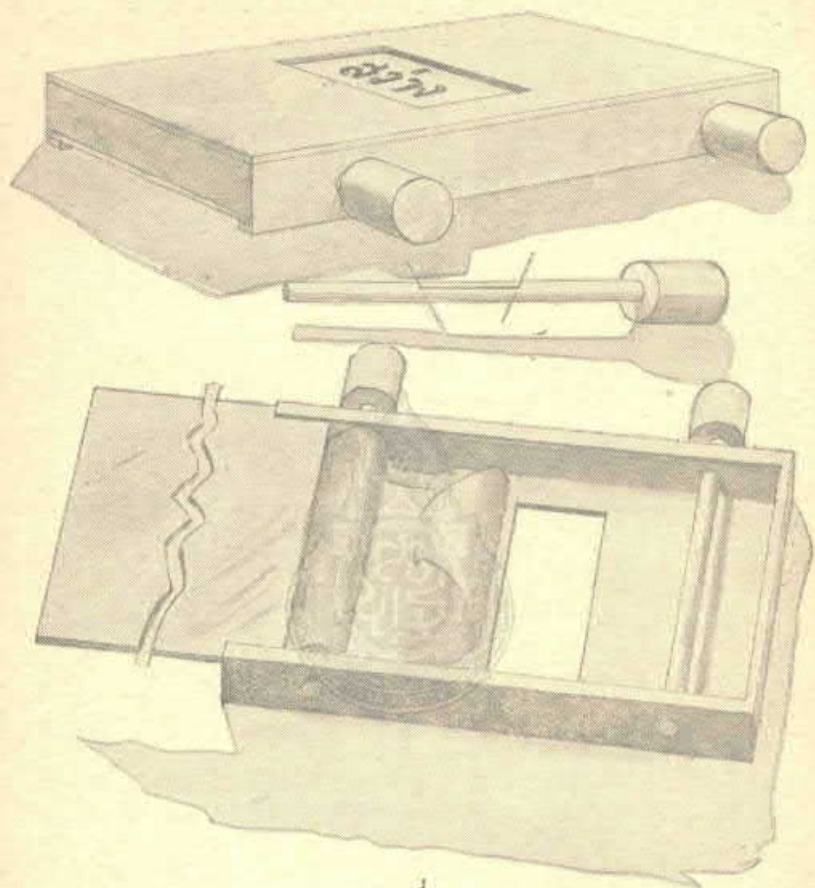
หนังสือและคำในกลอง หาคำที่เหมือนกันนำมาวางเทียบไว้เมื่อ
เสร็จเรียบร้อยแล้ว ครบถ้วนตรวจสอบโดยให้เด็กหยิบขึ้นอ่าน
ทีละคำ ๆ ทั้งคำที่นำไปวางเทียบและคำในหน้าหนังสือ คำใดที่ยัง
วางไว้ไม่ถูกต้องควรให้ค้นหาใหม่ เมื่อถูกต้องเรียบร้อยแล้ว
ควรให้อ่านทวนอีกครั้งหนึ่ง

วิธีทำกลองหมุนคำ

อุปกรณ์การสอนชุดนี้ไว้สำหรับทวนการอ่านของเด็ก ที่
ได้เรียนรู้คำ ภาพหนึ่ง กระดาษหนึ่งมาแล้ว มีลักษณะเป็นกลอง
สี่เหลี่ยม ทำหน้าผากของหน้าทาง สำหรับให้คำต่าง ๆ เลื่อนขึ้น
ทางด้านหลังมีสายค ทำขึ้นข้างมกลบค สำหรับหมุนคำขึ้นลง ๒ อันมี
กระดากแผ่นยาว ๆ เขียนคำต่าง ๆ ขึ้นแถว ตอนปลายของ
กระดากทั้งสองข้างติดที่แกนของกลบคทั้ง ๒ อันโดยใช้ลวดแล้ว
ม้วน เมื่อหมุนกลบคขึ้นใดอันหนึ่ง ก็จะมีวนกระดากเข้าไว้
พร้อมกับคำต่าง ๆ จะเลื่อนขึ้นลงตามช่องทางต่างด้วย

วิธีใช้

เมื่อหมุนกลบค คำต่าง ๆ ก็จะมีเลื่อนขึ้นลงตามช่องทาง
ต่างนั้น ครูเอาไว้ทวนทวนกับเด็ก สักแต่จะทวนทวนกับเด็กคนใด
หรืออาจใช้ทวนทวนกับเด็กเป็นหมู่ ๆ โดยให้ซึ่งอ่านเร็ว ๆ ก็ได้

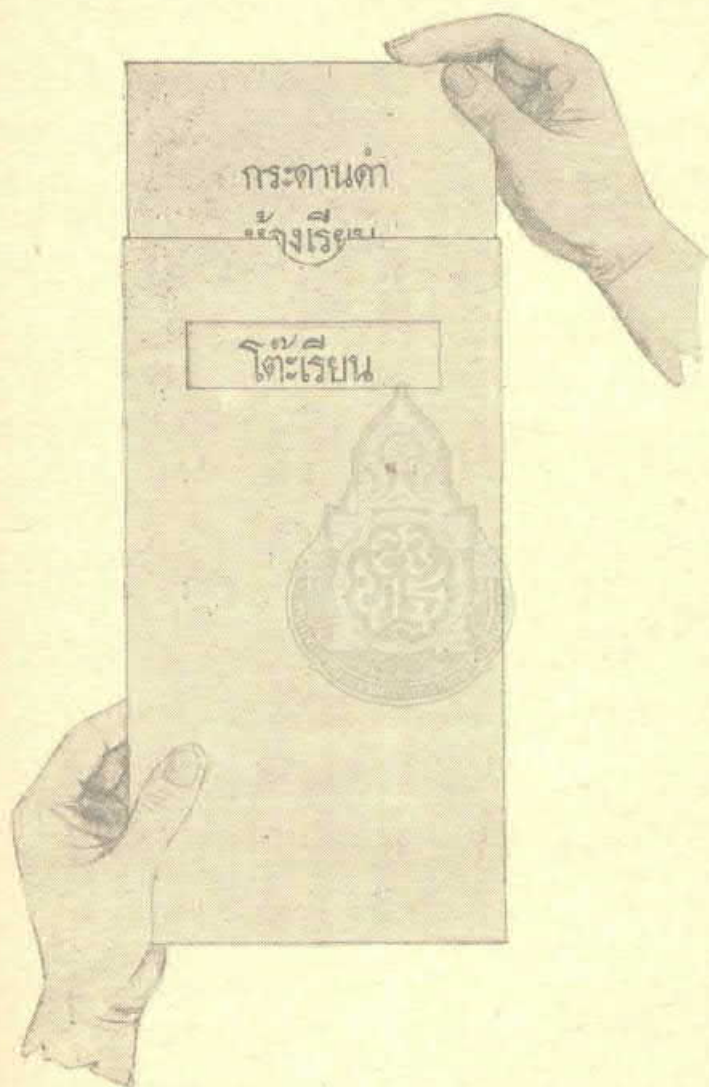

ภาพที่ ๘
วิธีทำของเล่นคำ

มีลักษณะเป็นกระต่ายแข่งรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าพยซ้อนกันเป็น
รูปกระเษ ๑ คอยึดส่วนกันและส่วนข้างทั้งสองด้านหน้าเจาะเป็น
ช่องหน้าต่างเล็กๆ ๑ ขนาดกว้างยาวพอมองเห็นคำที่เลื่อนขึ้นลง

ทักกระต่ายแข่งขาง ๆ อีกแผ่นหนึ่ง ขนาดพอใส่ในซองเล่นชน
 ลงได้ ให้ยาวกว่าซองสักเล็กน้อยเพื่อยึดเล่นชนลงได้สะดวก
 ในแผ่นกระต่ายแข่งเขียนคำต่าง ๆ ในหนังสือที่ชื่นชอบทบทวน
 เรียงลงมาในทางข้างกระต่ายให้พอเล่นกระต่ายชน ทวนอักษรการเล่น
 ชนตรงหน้าทางพอกเขียนคำ ๆ

กระต่ายดำ
 ห้องเรียน
 ธงชาติ
 โต๊ะเรียน
 นักเรียน
 นั่งเล่น
 ต้นไม้
 ดอกไม้
 ผลไม้

กระต่ายแข่งบรรจุกำต่าง ๆ นั้น ต้องทำไว้หลาย ๆ แผ่น
แต่ละแผ่นตามเลขกำกับไว้ควยว่า แผ่นใดในหน้าที่ ๑-๕
หรือแผ่นใด คำในหน้า ๖-๗ ฯลฯ ก็จะทำให้ครูผู้สอนหยิบใช้
ได้สะดวกยิ่งขึ้น

วิธีใช้

เมื่อเรียนกระต่ายแข่งขึ้นลง ทวอภยรก็จะเรียนขึ้นลงตาม
ช่องหน้าต่าง เอาไว้ ทบทวน กับ เด็ก เป็น หมู่ ๆ หรือ อาจ ทบทวน
ทีละคน ๆ

วิธีทำแผ่นคำปดภาพ

อุปกรณ์การสอนชุดนี้สำหรับ ช่วยทบทวนความจำของเด็ก
ที่เล่นกับภาพผนังมาแล้ว คือ เมื่อเห็นภาพก็ช่วยให้ระลึกถึงคำตาม
ความหมายของภาพที่เคยเห็นมา มีลักษณะเป็นแผ่นสี่เหลี่ยม
ทำด้วยกระดาษแข็งหรือไม้อัดทำขอบทั้ง ๔ ด้าน ภายในมีภาพ
สี่เหลี่ยมเล็ก ๆ ปิดไว้เรียงกัน ๒ หรือ ๓ แถว ภาพที่นำมาติด
นั้นเป็นภาพซึ่งตัดเอามาจากหนังสือใดอธิบายมาแล้วถึงวัตถุภาพ
ภาพต่าง ๆ เหล่านี้นำมาตัดให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมเท่า ๆ กัน ปิดลง
ในกระต่ายแข่ง หากกระต่ายแข่งออกแผ่นหนึ่ง ตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยม

ประมาณเท่าภาพสำหรับไว้ศึกษาบนภาพทศกัณฐ์ เขียนคำต่างๆ
 ความหมายในภาพลงบนแผ่นกระดาษแข็งรูปสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ
 น เช่นในแผ่นหน้าไปยัคภาพวัด ก็เขียนคำว่า “วัด” หรือ ใน
 แผ่นหน้าไปยัคภาพโรงเรียน ก็เขียนคำว่า “โรงเรียน” ดังนี้
 เป็นต้น หากหมดหรือตะปั่วเล็ก ๆ ทศกัณฐ์แผ่นคำไว้ หรือ
 ทศกัณฐ์โตด้านหนึ่งของแผ่นคำให้เวลาพอจนวัสดุแตกแยกขึ้นได้
 ทงนเพื่อหยิบยืมดูเบิกไถ่ง่าย ในแผ่นหนึ่งอาจมี ๘ ภาพ ๑๒ ภาพ
 ก็ได้

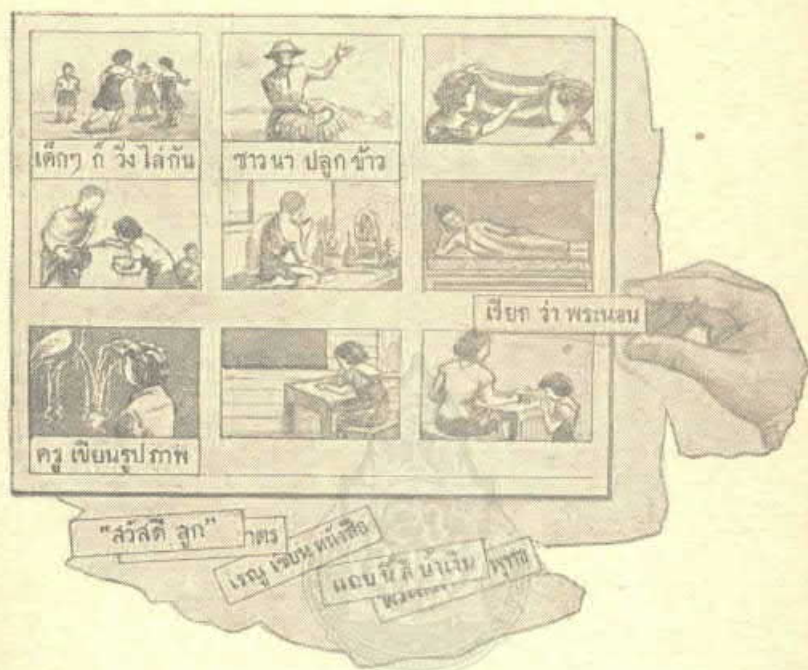
วิธีใช้

หยิบเอาแผ่นคำต่าง ๆ ทยอยภาพออกเสีย ให้เด็กเลือก
 แผ่นคำ เหล่านี้ไปยัค ให้ตรง ความหมายแต่ละภาพเมื่อยกเสร็จ
 เรียบร้อยแล้ว ให้อ่านบททวนให้จำแม่นขึ้นด้วย ถ้าคำใดยัง
 อ่านผิดก็ให้ดูภาพทบทวน โดยครูช่วยชี้คำถามเป็นแนวทางจน
 อ่านได้ถูกต้องในการทำอุปกรณ์ชุดนี้ ควรทำหลาย ๆ แผ่น เพื่อ
 เวลาใช้จะได้ใช้พร้อม ๆ กัน

วิธีทำประโยชน์เทียบภาพ

อุปกรณ์ การสอนชุดนี้ มี วิธี ทำ คล้าย กัน กับ คำ ยัก ภาพ
 ต่างแต่ว่าไม่ต้องทำขอบ และไม่ต้องทำแผ่นคำยัก คือใช้ภาพ

ต่าง ๆ ที่คัดมาจากหนังสือเช่นเดียวกัน บัณฑิตประโยคที่คัดไว้
 แล้วนั้นก็นำมาทำเป็นอุปกรณ์การสอนชุดกันโตกชุดหนึ่ง โดย
 เลือกภาพต่าง ๆ ในหนังสือที่มีความหมายเป็นวลี หรือเป็น
 ประโยค ๆ ถัดเอาประโยคที่คัดไว้แล้วเป็นบรรทัดฐาน เช่น ใน
 หน้า ๓๖ ของหนังสือไปโรงเรียนมีประโยคต่าง ๆ ที่คัดไว้
 ๓ ประโยค และในหน้าเดียวกันนี้มีภาพเด็ก ๆ กำลังวิ่งเล่น
 ฉะนั้นถ้าหากต้องการภาพเป็นประโยคเทียบภาพ ก็เอาประโยค
 ว่า “เวลาหยุดพัก เด็ก ๆ ก็วิ่งไล่กัน” นำมาเทียบกับภาพใน
 หน้า ๓๖ ประโยคที่เหลือ ๒ ประโยค อาจนำไปใช้ทำอุปกรณ์
 หักจังหวะหมวดหมู่ หาประโยคต่าง ๆ ให้ตรงกับหัวเรื่องใด เลือก
 เอาภาพและประโยคที่มีความหมายตรงกันเช่นนั้น หลาย ๆ ภาพ
 หลาย ๆ ประโยค เอาภาพมาติดลงในกระดาษแข็งเป็นแถว ๆ
 ในแผ่นหนึ่ง อาจมี ๖ ภาพ ๘ ภาพ หรือ ๑๒ ภาพ ก็ได้ ข้าง
 ล่างของภาพเว้นระยะเป็นช่องไว้ขนาดบัตร ประโยค วางลงไปใต้
 บัตรประโยคนี้ ถ้าตัดให้มีขนาดกว้างและยาวเท่ากันทุกบัตร
 จะทำให้สวยงามยิ่งขึ้น ควรทำหลาย ๆ แผ่น เพื่อเวลาใช้จะ
 ได้ใช้พร้อม ๆ กันหลาย ๆ คนได้

ภาพที่ ๑๒

วิธีใช้

หยิบเอาประโยคต่าง ๆ นี้ออกจากภาพเสียให้หมด ให้เด็ก
เลือกเอาประโยคต่าง ๆ เหล่านี้ไปวางไว้ในช่องต่าง ๆ ใต้ภาพ
ให้ตรงตามความหมายในภาพ แล้วจึงเรียงร้อยคำเพื่อให้อ่านทบทวน
จนถูกต้อง

อุปกรณ์ การสอนชุดนี้ มีประโยชน์สำหรับให้เด็ก ได้รับความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับประโยค เพื่อประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นต่อไป เช่น สังคมศึกษา เด็กได้ภาพผลไม้มาภาพหนึ่ง อาจสร้างข้อความประกอบภาพได้เอง เช่น ผลไม้เป็นอาหาร ทดหรือผลไม้ดีกว่าผลไม้ทอง ดังนั้น เป็นต้น

วิธีทำภาพตัดต่อ

ภาพที่จะนำมาทำเป็นอุปกรณ์การสอนชุดนี้ ก็เป็นภาพที่คัดเอามาจากในหนังสือเช่นเดียวกัน เพื่อให้คงทนถาวร ควรเอาภาพที่จะคัดก่อนยัดลงในกระดาษแข็งหนา ๆ หรือแผ่นไม้อัด แล้วทำเป็นรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมก็ได้ แล้วตัดรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมนั้นออกเป็นชิ้น ๆ แต่ไม่ควรเกิน ๔ ชิ้น เพราะจะทำให้เด็กนำมาต่อกันยาก ในการตัดออกเป็นชิ้น ๆ นั้นอาจ ตัดเป็นเส้นโค้ง หรือเส้น หักหลาย ๆ แบบ ก็ได้ เมื่อตัดออกเป็นชิ้น ๆ แล้ว ถ้ามาประกอบกันเข้าก็จะเป็นรูปเหลี่ยมตามเดิม ในการเลือกภาพสำหรับคัดก่อน ควรเลือกภาพใหญ่ ๆ เช่น ภาพในหนังสือไปโรงเรียนหน้า ๑๔, ๑๕, ๒๑ ฯลฯ เป็นต้น และเตรียมทำไว้หลาย ๆ ภาพ

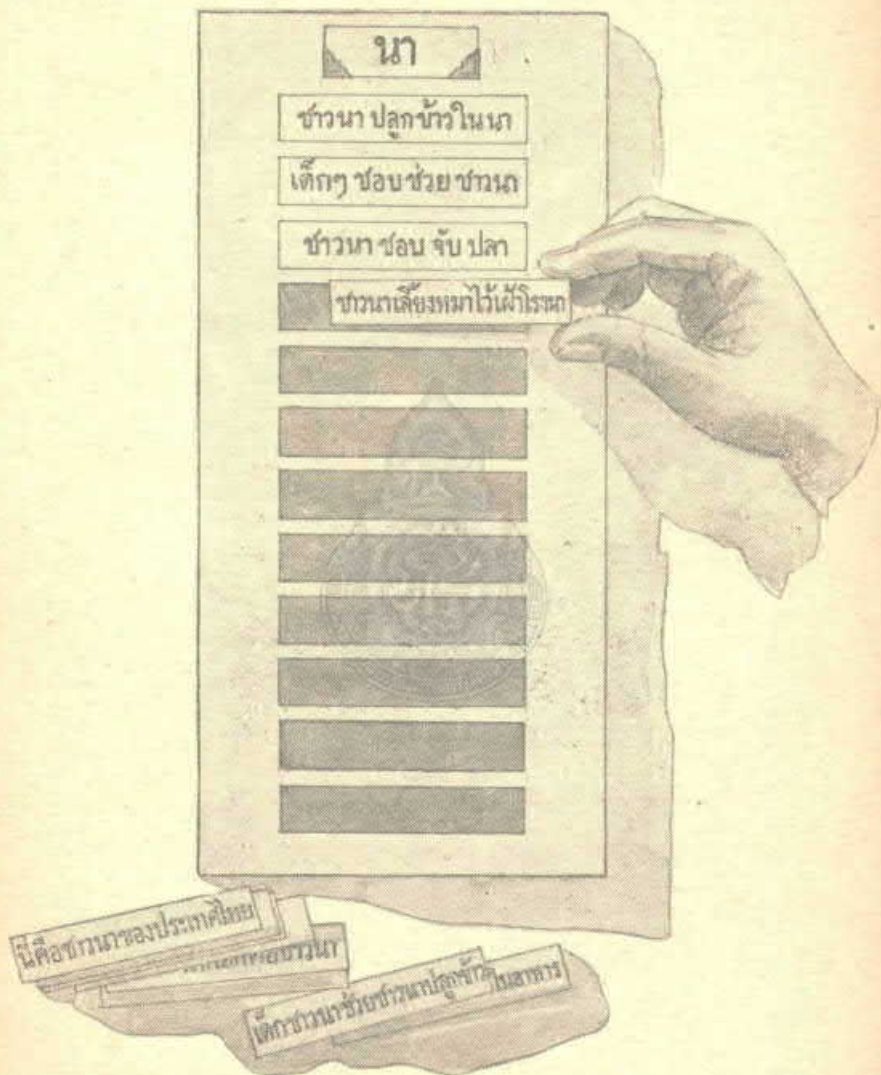
ปัญญา

วิธีใช้

นำเอาภาพที่ทอเหล่านี้มาส่งให้เด็ก ครั้งแรกอาจ
 ส่งให้คนละภาพให้เด็กประกอบเข้าเป็นรูปตามเดิม ครั้งต่อไป
 อาจใช้ ๒-๓ ภาพ คละกันต่อเด็ก ๑ คน เมื่อเด็กนำเอาชิ้น
 ต่าง ๆ มาประกอบเข้าไ้แล้ว ควรให้เลือกบัตรประโยค
 ที่เตรียมไว้หลาย ๆ ประโยค ซึ่งตรงกับความหมายในภาพบ้าง
 ไม่ตรงบ้าง มาเทียบกับภาพที่ทอแล้ว ให้ถูกต้องตามความ
 หมายในภาพ แล้วอ่านบททวนจนเด็กต้อง เป็นการฝึกความ
 สังเกตให้รู้จักเปรียบเทียบรอยต่าง ๆ มุมต่าง ๆ ว่ารอยใด
 ควรเข้ากับรอยใด และมุมใดควรติดต่อกับมุมใด เป็นการฝึก
 ให้เด็กเป็นนักคิด นักเปรียบเทียบ ทั้งเป็นการทบทวนการอ่าน
 และเข้าใจประโยคที่อ่านอีกด้วย

วิธีทำอุปกรณ์หัดจัดหมวดหมู่ของประโยคต่าง ๆ

อุปกรณ์ชุดนี้ประกอบด้วยบัตรประโยคเป็นส่วนใหญ่ บัตร
 ประโยคนักเป็นบัตรประโยคที่ตัดเอามาจากในหนังสือ ทั้งได้
 กลั้วมาแล้วในตอนต้น เลือกเอาบัตรประโยคต่าง ๆ ที่ยังเหลือ
 จากการทำประโยคเทียบภาพ มารวมกันเป็นหมู่ ๆ เช่น เรื่องนา
 หมู่หนึ่ง เรื่องสวน หมู่หนึ่ง เรื่องไร่ หมู่หนึ่ง หรือเรื่องโรงเรียน
 หมู่หนึ่งในเรื่องหนึ่ง ๆ ก็ได้ไว้สัก ๑๐ กว่าประโยค เอากระดาษ

แข่งมากก็เข็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เข็นหัวเร่องไว้แต่ละแผ่น
 หรือจะไขเข็นหัวเร่องไว้ทางหากแล้วนำมาเสียบในแผ่นตารางน
 ทหลัง เพื่อประหยัดแผ่นตารางโดยไขเปลี่ยนหัวเร่องได้ หลาย ๆ
 เร่องก็ได้ เจาะกระดาษแข็งนอกเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาดพอค
 กับบัตร ประโยค เป็นช่อง ๆ เร่อง ลงมาตาม แนวตั้ง ประมาณ
 ๑๒ - ๑๕ ช่อง เมื่อเจาะเสร็จเรียบรอยแล้วนำแผ่นที่เจาะนี้ไปปัก
 ลงในกระดาษแข็งอีกแผ่นหนึ่งขนาดเท่า ๆ กัน ส่วนที่เจาะก็จะ
 เป็นตารางสำหรับใส่บัตรประโยค

วิธีใช้

แยกบัตรประโยคต่าง ๆ ออกต่างหากจากแผ่นตารางแล้ว
 เอาประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นมาคละกันหลาย ๆ หัวเร่อง ให้เด็กหา
 ประโยคไปวางไว้ในช่องของแต่ละแผ่นให้ตรงกับหัวเร่อง เมื่อ
 วางไว้ถูกต้องเรียบรอยแล้วควรให้อ่านทบทวนไปด้วย อุปกรณ์
 การสอน ชุด นี้ มี ประโยชน์ใน การ ส่งเสริมให้ เด็ก รู้ จัก ความ
 สัมพันธ์ของประโยค กับหัวเร่อง รู้จักจัดหมวดหมู่ของประโยค
 เป็นเบื้องต้นในการสอนแต่งความให้แก่ง่าย ในการเรียงประโยค
 แต่ละหัวเร่องนี้ ควรควรหัดให้เด็กรู้จัก การจัด ประโยคตามลำดับ
 ก่อน หลัง ใน หมวดนี้ ๆ เพื่อ ให้ ความ กลม กลืน เป็น เร่อง
 เป็นราวด้วย ในการสอนนี้ครูอาจให้เด็กหลาย ๆ คนร่วมกัน
 ออกความคิดเห็นในการจัดทรงหนึ่ง ๆ

คำจากหนังสือที่ใช้ทำอุปกรณ์การสอน
ถ้าใช้หนังสือ “ไปโรงเรียน” ก็จะได้คำดังนี้:—

หน้า		จำนวนคำใหม่
๑	ไป โรงเรียน	๓
๒	เด็ก เรณู หญิง	๓
๓	ชาย บัญญา	๒
๔	ฉัน ขอ เธอ	๓
๕		
๖		
๗	เป็น	๑
๘	เล่น นั่ง เรา	๓
๙	บ้าน ทำ	๒
๑๐	มี แม่ พ่อ	๓
๑๑	ใน อยู่	๒
๑๒	ด.ญ. ด.ช. และ น้อง พี่ สาว	๖
๑๓	ด้วย กัน ที่	๓
๑๔	เข้า เวลา	๒
๑๕	ครู	๑
๑๖	ของ เพื่อน	๒

๑๗	กับ						๑
๑๘	กะ	ลูก	หนู	พูด	สวัสดิ์		๕
๑๙	กรับ	คำ	เคารพ				๓
๒๐	ชาติ	ก่อน	ห้อง	เข้า	ธง		๕
๒๑	ก็	แล้ว	นัก				๓
๒๒	คุณ						๑
๒๓							
๒๔	อ่าน	ชอบ	คน	หนังสือ	ทุก	วัน	๖
๒๕	เขียน	โต๊ะ					๒
๒๖	ชน	ให้	หน้า	สอน			๔
๒๗	นอก						๑
๒๘	นำ	ตาม					๒
๒๙	บน	ขบวน	คำ	กระดาน			๔
๓๐	ใช้	เล่ม	หนังสือ	แผ่น			๔
๓๑	ขอลูก	แดง	เขียว	ขาว	เหลือง	ภาพ	
	รูป	ระบาย	สี	ช่วย			๑๐
๓๒	คน	สอ	หัด				๒
๓๓	ได้	ง่าย	เร็ว				๓

หน้า

จำนวนคำใหม่

- ๓๔ เอง ขำ จะ งาน เสร็จ ถ้า ยาก ๗
- ๓๕ พัก หยุด ๒
- ๓๖ ได้ วัง ๒
- ๓๗ แดด กลาง กว่า มาก น้อย ร้อน สนาม
วัน ๘
- ๓๘ บ่าย ๑
- ๓๙ อาหาร กิน จัด ไม่ เพื่อ ๕
- ๔๐ ออก ตก ฝน ๓
- ๔๑ ตี มอง อยาก ๓
- ๔๒ ตี ใจ เหมือน ๓
- ๔๓ เอา หา มา ๓
- ๔๔ ต้ม แข็ง น้า แรง ๕
- ๔๕ เขา พอ ต้อง ๓
- ๔๖ กลับ ๑
- ๔๗ เย็น ๑
- ๔๘ ชาว คือ ข้าว นา นี้ ประเทศ ปลุก ไทย ๘
- ๔๙ หลาย ผัก ไร่ อย่าง ๕
- ๕๐ ชนิด ดอก ไม้ ผล สวน ต้น ๖

๕๐

หน้า

จำนวนคำใหม่

๕๑ คลอง ลำ ปลา ว้าย ๔

๕๒ จับ หมา แมว ๓

๕๓ เผา เลียง ไร่ ๓

๕๔

๕๕ เงิน ชี ไตรรงค์ ๓

๕๖ แน่ น แถม ๓

๕๗ ไหน นัน ๒

๕๘ บิดเขาบาด บาดร หมู พระ สงฆ์ ไร่ วัด ๗

๕๙ ใกล้เคียง ๑

๖๐ ถวาย ๑

๖๑ รูป เทียน ไร่ ๓

๖๒ แด่ สัก ๒

๖๓ หลวง พบ บู่ ทาง ๔

๖๔ ผู้ ใหญ่ ๒

๖๕ เจ้า พุทธ แทน ๓

๖๖ นอน แบบ เรียก ว่า ๔

๖๗ มหา ประ ชุม กษัตริย์ ๔

๖๘ เห็น ปัด ๒

หน้า

จำนวนคำใหม่

๖๕ ใหม่ เพลง พร้อม บารมี เก่า ร้อง
สรรเสริญ ทั้ง

๘

๗๐

๗๑ ไฟ ไกล ห้า ขน ภูเขา บาง บิน รถ
เรือ สิบ เที้ยว ทะเล ญาติ เยี่ยม

๑๔

รายละเอียดคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๓.๑ คำ

“ฝนตกแดดออก”

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑	เม ^๕ ื่อ	๑
๒	ซุ ^๕ ่ม ดิน หนั ^๕ ก เบ ^๕ ย ^๕ ก ไถ	๕
๓	ใบ ช ^๕ น ผลไม ^๕ ฤ ^๕ ต ^๕ สด	๕
๔	อ ^๕ อน แก ^๕ เก ^๕ ็บ ขา ^๕ ย	๔
๕	เก ^๕ ียว	๑
๖	เล ^๕ ็ก หมด หนาว ปลาย พื ^๕ ช ถึง ต่าง	๗
๗	อาศั ^๕ ย พำ ^๕ ทอ ^๕ ง	๓
๘		
๙	อา ^๕ กา ^๕ ศ ดูด จาก ส ^๕ น ยาว ราก	๖
๑๐	หลั ^๕ ง คิน ตอน	๓
๑๑	งอก งาม เค ^๕ บโต	๓
๑๒	หยา ^๕ ย กาย สัตว์ ยัง	๔
๑๓	อา ^๕ ทิตย ^๕ ดว ^๕ ง เพ ^๕ ระ ทัว ^๕ ตะวัน	๕
๑๔	น ^๕ น ระหว่ำ ^๕ ง เสมอ ทิศ	๔
๑๕	อะไร สอ ^๕ ง แสง	๓
๑๖	ประ ^๕ ตุ สว่ำ ^๕ ง	๒

หน้า

จำนวนคำใหม่

- ๑๓) แห้ง ความ ตาก ๓
- ๑๔) ผ่า ชัก เสอ ๓
- ๑๕) อุ่น ๑
- ๒๐) ชวัด กำล้ง สึง ๓
- ๒๑) เพลย ตาย ๒
- ๒๒) ๒
- ๒๓) ดาว จันทร มืด ที่ ๔
- ๒๔) เดือน หงาย ๒
- ๒๕) บ้าง ฟัง จำลอง ใคร ๔
- ๒๖) ๒
- ๒๗) ฉลาด เหนอ เรื่อง รู้จัก สนุก ได้
ธรรมชาติ ถาม ๘
- ๒๘) เหตุใด คิด ไร สน ๔
- ๒๙) กลัว เคย จริง มัน ขอ เสี่ยง ตักแก ตัก
ตักแก ตัว ยิน ยาง ๑๒
- ๓๐) กระโดด คลาน เล่า สอง ตับ ตื่น ๖
- ๓๑) เอ๊ะ บอก หลอก ๓
- ๓๒) ลง มือ สาย ทำไม วาง วิด ๖

๕๔

หน้า

จำนวนคำใหม่

๓๓ อัก บับ หาง ต่อ ๔

๓๔ จิง สังกะต รู่ ๓

๓๕ หด คด ม่วน พลิก ใส ๕

๓๖ อธิบาย ดัน หน คำ ๔

๓๗ ข้าง แปลก ๒

๓๘ เหล็ก แท่ง ๒

๓๙ ขวน เลย ๒

๔๐ ตลาต ๑

๔๑ ๑

๔๒ เลือก ๑

๔๓ ชน จง เข้มหมุด สดางค์ ตาป ๕

๔๔ อัน กระดาษ ถวด หนับ แตะ คัด ๖

๔๕

๔๖

๔๗

๔๘ เหล้า รู่สีก ยก ๓

๔๙

หน้า

จำนวนคำใหม่

๕๐ อับ เข้ม หมุน รอบ

๔

๕๑ ช

๑

๕๒ ไหม

๑

๕๓ หัน สำคัญ สี่ ตรง

๔

๕๔ ข้าง ขวา ซ้าย

๓

๕๕ ข้าม

๑

๕๖ ถ้าง

๑

๕๗

๕๘

๕๙ ประโยชน์

๑

๖๐ เล่น

๑

๖๑ กระป๋อง สังกะสี

๒

๖๒ บ่อ ลอย ทดลอง

๓

๖๓ เฉย นิ่ง

๒

๖๔ ชัก บาน ว้าว

๓

๖๕ แวะ

๑

๖๖

๖๗ ถือ

๑

๕๖

หน้า

จำนวนคำใหม่

๖๘ ^๔ดิง จม ^๔เลื่อน ถูก ^๑แต่ ๕

๖๕

๗๐

๗๑ ท้อ ๑

๗๒ ^๔หารอ ๑

๗๓ รอ สาม ๒

๗๔ ^๔ฮา ^๔มุข ^๑ปะ ^๑พา ^๑สักครู่ ๔

๗๕ คอย ๑

๗๖ ^๔เหนอย ^๔หรือ ^๑ตอบ ๓

๗๗

๗๘ ^๑อ้าว ลูก ๒

๗๙ ^๑แน่น ^๑ผูก ^๑สังสัย ๓

๘๐ ฝา กลม กวาด จน จำ ขวด หย่อน ๓

๘๑ ^๑ปลม ^๑รางวัล ๒

๘๒ ^๑ถาย ^๑เม็ด ^๑เปรี้ยว ^๑เผ็ด ^๑รส ^๑หวาน ^๑หยิบ ๓

๘๓ ^๑ล่อง ๑

หน้า

จำนวนคำใหม่

๘๔ ขบขัน หัวเราะ บ่อย

๓

๘๕ อม ตุ่ม

๒

๘๖ เช่น เอ้า เทียนไข สำหรับ

๔

รายละเอียดคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๒.๖ คำ

“เที่ยวรถไฟ-ต้นทาง”

หน้า

จำนวนคำใหม่

- ๑ ดัง ฝึก นับ เปิด ผ่อน เรียน รำ ๓
- ๒
- ๓ ภาค สัน ๒
- ๔ โดยสาร ๑
- ๕ โดย เดิน คราว ราว ว้าง ๕
- ๖ เกิน ห่าง เหลือ หนอ ผ่าน ๕
- ๗ เจ็ด โมง สถานี ๓
- ๘ ่อน ก้าง ลุง แรก สบาย ๕
- ๙ คง รัก ๒
- ๑๐ ข่ว กล้า ครั่ง แปร ดัน เต็น ๖
- ๑๑ อายุ บา บิ แสงทอง ขวบ ๕
- ๑๒ เกวียน ขับ ขี้ กวาย แหม รับ ที่เดียว ๓
- ๑๓ การตรถ นั้น นาย ๓
- ๑๔ บุตร ฝาก ห่าง แนะนำ ผม แสดง เทียว
อย่า ๔
- ๑๕ ขอบคุณ ลา ระวัง ๓

หนา

จำนวนคำใหม่

- ๑๖ ปา^๑ เยอะ^๑ แยะ^๑ ๓
- ๑๗ มาย^๑ ผจญภัย^๑ หวาดเสียว^๑ ๓
- ๑๘ คึก^๑ หัว^๑ จดหมาย^๑ คำ^๑ หลับ^๑ รับประทานอาหาร^๑ ๖
- ๑๙ เช้าตรู่^๑ ปลุก^๑ รุ่ง^๑ ๓
- ๒๐ พ้น^๑ ครึ่ง^๑ เรียบ^๑ รอย^๑ ท้น^๑ แต่ง^๑ ถู^๑ ตั้ง^๑ ๘
- ๒๑ ห่อ^๑ ห้าม^๑ ขนมน^๑ สกปรก^๑ ต้ม^๑ ย่อม^๑ ๖
- ๒๒ บาท^๑ เดียว^๑ สัก^๑ ๓
- ๒๓ บรรทุก^๑ เชด^๑ ขน^๑ บด^๑ พน^๑ รักษา^๑ สะอาด^๑ ๓
- ๒๔ รังเกียจ^๑ ๑
- ๒๕ แมลง^๑ ค่อม^๑ ๒
- ๒๖ คำ^๑ เสีย^๑ ๒
- ๒๗ นาน^๑ ๑
- ๒๘ เดียว^๑ แห่ง^๑ ลม^๑ ๓
- ๒๙ หก^๑ หัก^๑ จอด^๑ แข่ง^๑ ขา^๑ ล้ม^๑ แดก^๑ ๓
- ๓๐ ชะโงก^๑ ส่อง^๑ ๒
- ๓๑ ร้องไห้^๑ ยม^๑ ๒
- ๓๒ ฉึกฉึก^๑ แก้ง^๑ ค่ะ^๑ ระฆัง^๑ ตี^๑ ฆ้อง^๑ ๖
- ๓๓ โบก^๑ ๑

๓๔	โพล่	ตักเตือน	ยื่น	๓			
๓๕	ขอโทษ	นึก	สุภาพ	๓			
๓๖	ชิด	ชน	แคบ	ริม	สะพาน	เสา	๖
๓๗	เมื่อ						๑
๓๘	กระมัง	หาก	ทุ่งนา				๓
๓๙	ก้อน	กอไผ่	คอย	เมฆ	มะพร้าว	ท้องฟ้า	
	ตาล	แวน					๘
๔๐	บัว	ผัก	หนอง	เต็ม			๔
๔๑	เบื้อเรื้อ	ครู่	ถึง	ตา	ไว		๕
๔๒	อู่	ไข่	ถม	พัด	ช้า		๕
๔๓	เหงา						๑
๔๔	แก่ง	แฮ	ตลก				๓
๔๕	ชม						๑
๔๖							
๔๗	ฝูง	แก	นก	แน่น			๔
๔๘	แก่ง	คันนา	สูง	ท้องนา	เตย	ทันใด	หวูด
๔๙	ลือ						๗
							๑

หน้า

จำนวนคำใหม่

๕๐	อ้อยควั่น ไส้กรอก อร่อย ซาเย็น ด้าน กุ่มต้ม ไก่ย่าง กาแฟเย็น จอแจ ไข่ต้ม ไข่ดาว ผัก ถั่วต้ม หวานเย็น	๑๔
๕๑	แบก บำ หาบ นัว หนุ่ม เร่ ถาด ทูน	๘
๕๒	เอ๋ย	๑
๕๓	จะ คำ	๒
๕๔	กัน	๑
๕๕	อนุญาต ฟัน ขอ หลีก เดือน เทียง เดิม ถม	๘
๕๖	จักร สด	๒

รายละเอียดคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๓.๕ คำ

“เตี๋ยวรถไฟ – ปลายทาง”

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑ นาทิ สะดวก สิ้นค้า ๓

๒

๓

๔ ขณะ เพลิดเพลิน ๒

๕ บุหรื คุย แม่ค้า สิบ ยัด ๕

๖ กลุ่ม สักครู่ ๒

๗ ไซ้ พิลิก ๒

๘

๙ ชมพู่ ฝรั่ง ขนุน ข้าวโพด ถั่ว ตางสาต

ถ้าย ตะมุด มะม่วง มะขามเทศ เงาะ เพา

ส้มโอ สับประรด สะท่อน ทุเรียน ๑๖

๑๐ กล้วย หอม มั๊ก น้อยหน้า พวก ๕

๑๑ ตัก กระจาย กรง บุง เม่น นกแก้ว

นกขุนทอง พราน ประหลาด ๕

๑๒ เชื่อง แหลม รังแก ๓

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑๓	คอน	ห้อย	โหน	งอ	ปาก	ตะขอ	๖
๑๔	เจอ	หน้อย	ตกตลิ่ง	ทักทาย			๔
๑๕	ขยับ	พลาง	ปัก	ประโยชน์			๔
๑๖	ฉงน	นิสัย					๒
๑๗	กรุณา	เลี่ยน	เมตตา	ภาษา			๔
๑๘	ชู	มิทุ	เพ่ง	ทันที	ถั่ว		๕
๑๙	คลอง	ละ	หลาน				๓
๒๐	ตือ						๑
๒๑	แบ่ง	เก่า	เปล่า	ส่วน	โต	หิว	๖
๒๒	เอ็นดู	นำ	ถอน				๓
๒๓	เค็ม	ขุนทอง					๒
๒๔	เอ๋ย	ขวัญ	ทองสุก				๓
๒๕	กระดาก						๑
๒๖							
๒๗	อ้อ	กำ					๒
๒๘	ลุ่ม	เมือง	นับถือ	เสอ	ยิง		๕
๒๙	ดูแล						๑
๓๐	ปล่อย						๑

๖๕

หน้า

จำนวนคำใหม่

๓๑	อุโมงค์	๑
๓๒	โค้ง เลื่อย รุ	๓
๓๓	โครมคราม ผลัก สะดุ้ง	๓
๓๔	ฝน ผดุง	๒
๓๕		
๓๖	ขั้น	๑
๓๗		
๓๘	สำเริง	๑
๓๙		
๔๐	ฉีก กวน	๒
๔๑	จุ่มก กวัก	๒
๔๒	ให้ ไหล พราง สดชื่น แสบ	๕
๔๓	อืด ไคร้ง	๒
๔๔	ขบวน เท	๒
๔๕		
๔๖	นืด	๑
๔๗		
๔๘	เหลียว	๑

หน้า

จำนวนคำใหม่

๕๕ เจอะ มัว แวน ๓

๕๐ เกือบ ผาก พุทไธ้ แย่ ๔

๕๑

๕๒ กระเป๋⁺า ของ

๕๓ ฉีก ไคร่ ไทรเลข ๓

๕๔ จบ เครื่อง มะร⁺น ไร่⁺เร⁺ง ๔

๕๕

๕๖ เกิด ๑

รายเฉลี่ยคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๒.๕ คำ

ພິມພິທີໂຮງພິມພັດຮສາ

ພາບກຳໜົດ ສິດກຸດ ພິມພິທີໂຮງພິມພັດຮສາ

ໜ້າ ໐ ເມສາ ໒໐໑໖